

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

COMPTE RENDU INTÉGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

COMMISSION DES RELATIONS EXTÉRIEURES

COMMISSIE VOOR DE BUITENLANDSE
BETREKKINGEN

mercredi

21-12-2005

Après-midi

woensdag

21-12-2005

Namiddag

cdH	centre démocrate Humaniste
CD&V	Christen-Democratisch en Vlaams
ECOLO	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
FN	Front National
MR	Mouvement réformateur
N-VA	Nieuw-Vlaamse Alliantie
PS	Parti socialiste
sp.a-spirit	Socialistische Partij Anders – Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht
Vlaams Belang	Vlaams Belang
VLD	Vlaamse Liberalen en Democraten

Abréviations dans la numérotation des publications :		Afkortingen bij de nummering van de publicaties :	
DOC 51 0000/000	Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif	DOC 51 0000/000	Parlementair stuk van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA	Questions et Réponses écrites	QRVA	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV	version provisoire du Compte Rendu Intégral (couverture verte)	CRIV	voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)
CRABV	Compte Rendu Analytique (couverture bleue)	CRABV	Beknopt Verslag (blauwe kaft)
CRIV	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions ; les annexes se trouvent dans une brochure séparée (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)	CRIV	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaalde beknopt verslag van de toespraken; de bijlagen zijn in een aparte brochure opgenomen (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)
PLEN	séance plénière	PLEN	Plenum
COM	réunion de commission	COM	Commissievergadering
MOT	motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)	MOT	moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants	Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers
Commandes :	Bestellingen :
Place de la Nation 2	Natieplein 2
1008 Bruxelles	1008 Brussel
Tél. : 02/ 549 81 60	Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74	Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be	www.deKamer.be
e-mail : publications@laChambre.be	e-mail : publicaties@deKamer.be

SOMMAIRE

Questions et interpellation jointes de	1
- M. Guido Tastenhoye au ministre des Affaires étrangères sur "les négociations d'adhésion de la Turquie à l'UE et la reconnaissance de Chypre" (n° 7915)	1
- M. Francis Van den Eynde au ministre des Affaires étrangères sur "l'adhésion de la Turquie à l'Union européenne" (n° 8004)	1
- M. Guido Tastenhoye au ministre des Affaires étrangères sur "l'ouverture des négociations avec la Turquie sur son adhésion à l'Union européenne" (n° 679)	1
- M. Guido Tastenhoye au ministre des Affaires étrangères sur "le flux de subsides de l'UE vers la Turquie" (n° 8400)	1
<i>Orateurs:</i> Guido Tastenhoye, Francis Van den Eynde, Karel De Gucht , ministre des Affaires étrangères	

<i>Motions</i>	9
Question de M. Guido Tastenhoye au premier ministre sur "la forte régression du néerlandais au sein des organes de décision de l'Union européenne" (n° 8420)	10
<i>Orateurs:</i> Guido Tastenhoye, Karel De Gucht , ministre des Affaires étrangères, Dirk Van der Maelen , président du groupe sp.a-spirit, Francis Van den Eynde, Miguel Chevalier	

Question de M. Guido Tastenhoye au ministre des Affaires étrangères sur "les critiques de la vice-première ministre Onkelinx concernant la politique du ministre De Gucht relative au Moyen-Orient" (n° 8972)	16
<i>Orateurs:</i> Guido Tastenhoye, Karel De Gucht , ministre des Affaires étrangères	

Question de Mme Hilde Vautmans au ministre des Affaires étrangères sur "la peine capitale pour les enfants" (n° 8926)	18
<i>Orateurs:</i> Hilde Vautmans, Karel De Gucht , ministre des Affaires étrangères	

Questions jointes de	20
- M. Guido Tastenhoye au ministre des Affaires étrangères sur "le programme nucléaire de l'Iran et les menaces répétées du président iranien à l'adresse d'Israël" (n° 8417)	20
- M. Claude Marinower au ministre des Affaires étrangères sur "les nouvelles déclarations du président iranien à propos de l'État d'Israël" (n° 9442)	20
- M. Claude Marinower au ministre des Affaires étrangères sur "les nouvelles déclarations du président iranien à propos de l'État d'Israël" (n° 9467)	20
- M. Hervé Hasquin au ministre des Affaires étrangères sur "les déclarations du président iranien relatives à l'État d'Israël" (n° 9483)	20

INHOUD

Samengevoegde vragen en interpellatie van	1
- de heer Guido Tastenhoye aan de minister van Buitenlandse Zaken over "de toetredingsonderhandelingen van Turkije tot de EU en de erkenning van Cyprus" (nr. 7915)	1
- de heer Francis Van den Eynde aan de minister van Buitenlandse Zaken over "de toetreding van Turkije tot de Europese Unie" (nr. 8004)	1
- de heer Guido Tastenhoye tot de minister van Buitenlandse Zaken over "het starten van onderhandelingen met Turkije over de toetreding tot de Europese Unie" (nr. 679)	1
- de heer Guido Tastenhoye aan de minister van Buitenlandse Zaken over "de subsidiestromen van de EU naar Turkije" (nr. 8400)	1
<i>Sprekers:</i> Guido Tastenhoye, Francis Van den Eynde, Karel De Gucht , minister van Buitenlandse Zaken	

<i>Moties</i>	9
Vraag van de heer Guido Tastenhoye aan de eerste minister over "de felle achteruitgang van het Nederlands in de EU-beslissingsorganen" (nr. 8420)	10
<i>Sprekers:</i> Guido Tastenhoye, Karel De Gucht , minister van Buitenlandse Zaken, Dirk Van der Maelen , voorzitter van de sp.a-spirit-fractie, Francis Van den Eynde, Miguel Chevalier	

Vraag van de heer Guido Tastenhoye aan de minister van Buitenlandse Zaken over "de kritiek van vice-premier Onkelinx op het beleid van minister De Gucht met betrekking tot het Midden-Oosten" (nr. 8972)	16
<i>Sprekers:</i> Guido Tastenhoye, Karel De Gucht , minister van Buitenlandse Zaken	

Vraag van mevrouw Hilde Vautmans aan de minister van Buitenlandse Zaken over "de doodstraf voor kinderen" (nr. 8926)	18
<i>Sprekers:</i> Hilde Vautmans, Karel De Gucht , minister van Buitenlandse Zaken	

Samengevoegde vragen van	20
- de heer Guido Tastenhoye aan de minister van Buitenlandse Zaken over "het kernprogramma van Iran en de herhaalde bedreigingen van de Iraanse president tegenover Israël" (nr. 8417)	20
- de heer Claude Marinower aan de minister van Buitenlandse Zaken over "de nieuwe uitlatingen van de Iraanse president over de Staat Israël" (nr. 9442)	20
- de heer Claude Marinower aan de minister van Buitenlandse Zaken over "de nieuwe uitlatingen van de Iraanse president over de Staat Israël" (nr. 9467)	20
- de heer Hervé Hasquin aan de minister van Buitenlandse Zaken over "de uitlatingen van de Iraanse president over de staat Israël" (nr. 9483)	20

Orateurs: **Guido Tastenhoye, Claude Marinower, Hervé Hasquin, Karel De Gucht,**
ministre des Affaires étrangères

Sprekers: **Guido Tastenhoye, Claude Marinower, Hervé Hasquin, Karel De Gucht,**
minister van Buitenlandse Zaken

Question de M. David Geerts au ministre des Affaires étrangères sur "les modalités de la délivrance de visas aux Indiens qui souhaitent visiter notre pays" (n° 8991) 27

Orateurs: **David Geerts, Karel De Gucht,**
ministre des Affaires étrangères, **Francis Van den Eynde, Guido Tastenhoye**

Vraag van de heer David Geerts aan de minister van Buitenlandse Zaken over "de modaliteiten van het uitreiken van visa aan Indiërs die ons land willen bezoeken" (nr. 8991) 27

Sprekers: **David Geerts, Karel De Gucht,**
minister van Buitenlandse Zaken, **Francis Van den Eynde, Guido Tastenhoye**

COMMISSION DES RELATIONS
EXTÉRIEURESCOMMISSIE VOOR DE
BUITENLANDSE BETREKKINGEN

du

van

MERCREDI 21 DÉCEMBRE 2005

WOENSDAG 21 DECEMBER 2005

Après-midi

Namiddag

De vragen en interpellaties vangen aan om 16.22 uur.

Voorzitter: de heer Karel Pinxten.

Les questions et les interpellations commencent à 16.22 heures.

Président: M. Karel Pinxten.

Guido Tastenhoye (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, onder punt 18 van de agenda werden drie vragen en een interpellatie samengevoegd. Mijn vraag nummer 8400, betreffende de subsidiestroom, heeft niet direct iets te maken met mijn interpellatie. Ik zou ze graag apart stellen, maar ik zal het kort houden.

De **voorzitter**: Is het mogelijk om ze aan te sluiten bij de drie andere? Ik vermoed namelijk dat de minister een voorbereiding van een antwoord op de drie vragen en de interpellatie gekregen heeft. Voldoet het antwoord niet, dan kunt u een bijvraag stellen. Ik zal u daartoe de kans geven. Ik meen dat dit voor de minister het gemakkelijkst is.

01 Samengevoegde vragen en interpellatie van

- de heer Guido Tastenhoye aan de minister van Buitenlandse Zaken over "de toetredingsonderhandelingen van Turkije tot de EU en de erkenning van Cyprus" (nr. 7915)
- de heer Francis Van den Eynde aan de minister van Buitenlandse Zaken over "de toetreding van Turkije tot de Europese Unie" (nr. 8004)
- de heer Guido Tastenhoye tot de minister van Buitenlandse Zaken over "het starten van onderhandelingen met Turkije over de toetreding tot de Europese Unie" (nr. 679)
- de heer Guido Tastenhoye aan de minister van Buitenlandse Zaken over "de subsidiestromen van de EU naar Turkije" (nr. 8400)
- de heer Guido Tastenhoye tot de minister van Buitenlandse Zaken over "de mogelijke veroordeling van de Turkse schrijver Orhan Pamuk omdat hij de genocide op de Armeniërs ter sprake bracht" (nr. 8695)

01 Questions et interpellation jointes de

- M. Guido Tastenhoye au ministre des Affaires étrangères sur "les négociations d'adhésion de la Turquie à l'UE et la reconnaissance de Chypre" (n° 7915)
- M. Francis Van den Eynde au ministre des Affaires étrangères sur "l'adhésion de la Turquie à l'Union européenne" (n° 8004)
- M. Guido Tastenhoye au ministre des Affaires étrangères sur "l'ouverture des négociations avec la Turquie sur son adhésion à l'Union européenne" (n° 679)
- M. Guido Tastenhoye au ministre des Affaires étrangères sur "le flux de subsides de l'UE vers la Turquie" (n° 8400)
- M. Guido Tastenhoye au ministre des Affaires étrangères sur "la condamnation à laquelle s'expose l'écrivain turc Orhan Pamuk pour avoir évoqué la question du génocide des Arméniens" (n° 8695)

De afspraak is dat de vragen en de interpellatie gezamenlijk gebeuren. Omdat de laatste vraag toch een ietwat andere draagwijdte heeft, heb ik afgesproken dat de heer Tastenhoye eventueel een bijkomende vraag kan stellen.

01.01 Guido Tastenhoye (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijn vragen en interpellaties dateren al van een tijd geleden.

Het is in de zomer begonnen met de Franse eerste minister de Villepin, die zich begin augustus afvroeg of men wel kon beginnen met onderhandelingen met Turkije over het EU-lidmaatschap. De Villepin twijfelde daaraan en hij zei zelfs dat het waarschijnlijk best mogelijk was dat er helemaal geen onderhandelingen zouden beginnen met Turkije. Dat had toen te maken met de aanvankelijke weigering van Turkije om een douane-unie te ondertekenen met de tien nieuwe EU-lidstaten, Cyprus inbegrepen. Uiteindelijk tekenden de Turken dan toch, maar ze voegden er meteen aan toe dat dit geen erkenning inhield van Cyprus. Spijtig genoeg slikte de EU dat.

Bij mijn weten – mijn informatie dateert van oktober – wordt die douane-unie wat Cyprus betreft nog altijd niet in de praktijk toegepast, mogen Cypriotische vliegtuigen nog altijd niet landen in Turkije en mogen Cypriotische schepen nog altijd geen Turkse havens aandoen. Dat is volgens mijn informatie, die dateert van 1 oktober. Misschien is dat nu veranderd. Dan zult u mij dat ongetwijfeld meedelen.

Wat het begin van de onderhandelingen met Turkije betreft, hebben niet de minste van onze Europese staatsmannen krachtig stelling genomen. Ik zou mij hier willen beperken tot wat Karel Van Miert daarover gezegd heeft in een interview in *Terzake* een tijd geleden.

Hij zei dat hij de mening was toegedaan dat de onderhandelingen slecht zouden aflopen. Hij zei dat voor de eerste keer in de geschiedenis, dat is onlangs bewezen met de referenda in Nederland, de publieke opinie niet meer mee is. Een van de redenen daarvoor is Turkije. Wat men had moeten doen na de referenda en bij gebrek aan een Grondwet trouwens is proberen om de publieke opinie terug aan boord te krijgen. Uiterekend nu zegt men dat men er absoluut geen rekening mee zal houden en dat men dus de pot op kan, aldus Karel Van Miert.

Volgens Van Miert heeft men nooit de moed gehad om jaren geleden al tegen Turkije te zeggen: sorry, wij willen met jullie de beste economische verhoudingen en al wat je maar wil, maar geen lidmaatschap, dat is een brug te ver. Van Miert was van mening dat als Turkije lid wordt en die andere landen ook gaan aankloppen – volgens hem zal dat niet lang meer duren – dan krijgt men een vormloze, niet meer Europese, Unie. Dat zal Euro-Arabisch zijn, vormloos, zei Van Miert, en dat is wat de Britten willen: een looser en wider community: dat wil zeggen zoveel mogelijk, maar ook zo min mogelijk georganiseerd. Volgens Van Miert zou dat faliekant aflopen.

Ik denk dat Van Miert daar nagels met koppen heeft geslagen, mijnheer de minister. Het aangaan van onderhandelingen met Turkije is een zeer grove vergissing geweest. Turkije als lid van de Europese Unie zal ofwel tot de ineenstorting van die Unie leiden, ofwel in de loop van de onderhandelingen, dus nog voor de officiële toetreding ofwel kort na de toetreding. Dat voorspelt niet het Vlaams Belang, maar Europese staatsmannen zoals Giscard d'Estaing, Helmut Schmidt en anderen.

01.01 Guido Tastenhoye (Vlaams Belang) : Début août, le ministre français, M. de Villepin, doutait encore de la possibilité pour l'UE d'entamer des négociations d'adhésion avec la Turquie. Cette dernière refusait en effet de signer un accord d'union douanière avec les dix nouveaux États membres. L'accord a finalement été signé, avec la précision expresse de la Turquie que cette signature n'impliquait nullement la reconnaissance de Chypre. Selon mes informations, cette union douanière est restée lettre morte en ce qui concerne Chypre, en tout cas jusqu'au mois d'octobre.

Bon nombre d'hommes d'État européens expriment des réserves quant à l'adhésion de la Turquie à l'Union européenne. M. Karel Van Miert a ainsi déclaré dans l'émission de télévision *Terzake* que ces négociations sont néfastes pour l'Union européenne. Premièrement, l'opinion publique est opposée à l'adhésion. Selon M. Van Miert, l'Union aurait dû avoir depuis longtemps déjà le courage de dire que l'adhésion constituait une étape de trop. Toujours selon M. Van Miert, l'adhésion mènera en outre à une Union européenne qui n'en est pas une, sans forme, regroupant un maximum de membres et dotée d'un minimum d'organisation.

M. Van Miert dit la vérité. L'adhésion de la Turquie entraînera la décadence de l'Union. De grands hommes d'État européens, tels que M. Giscard d'Estaing et M. Helmut Schmidt, partagent l'avis du Vlaams Belang à cet égard.

Pas moins de 60 % des Belges seraient opposés à une adhésion. Je suis convaincu que ce pourcentage augmenterait encore si l'on organisait un large débat public sur le sujet. L'on cherche à nous apaiser en affirmant que les

De beslissing om onderhandelingen met Turkije te starten gaat namelijk in tegen een meerderheid van de EU-inwoners met in landen zoals Frankrijk, Griekenland, Cyprus en Oostenrijk pieken van 70 tot 80% tegenstanders.

In België zou het percentage tegenstanders rond 60% liggen. Ik ben er echter zeker van dat, wanneer in België een groot, maatschappelijk debat zou plaatsgrijpen zoals dat in Nederland en Frankrijk het geval is geweest, het aantal tegenstanders ongetwijfeld nog zou toenemen, minstens tot 70 of 80%.

Men probeert ons nu te sussen en ons wijs te maken dat de onderhandelingen nog zeker tien à vijftien jaar zullen duren. De waarheid is echter dat de Turken er al op rekenen om op 1 januari 2014 te kunnen toetreden. Dat is, als ik goed kan rekenen, over amper acht jaar en dus niet over tien of vijftien jaar. De Turken zullen er natuurlijk alles aan doen om de onderhandelingen te laten opschieten.

Intussen blijven de vele argumenten – mijnheer de voorzitter, ik zal op dat vlak beknopt zijn – tegen Turkije meer dan ooit valabel. In de lagere school leren de kinderen reeds dat Turkije geen Europees land is. Geografisch, cultureel en historisch is dat een feit. Turkije is ook geen democratie naar Europese maatstaven. Aan de criteria van Kopenhagen wordt bijlange niet voldaan. Er wordt in de Turkse gevangenissen en politiekantoren nog altijd op grote schaal gefolterd. Nogmaals, het zijn wij niet die dat beweren. Het gaat hier over heel recente rapporten van de mensenrechtenorganisaties. Etnische en godsdienstige minderheden worden nog altijd als derderangsburgers behandeld. Er is ook nog steeds geen oplossing voor de honderdduizenden, Koerdische vluchtelingen, die uit hun platgebrande dorpen werden verjaagd, de zogenaamde displaced persons.

Intussen blijven de persvrijheid en de vrijheid van meningsuiting een heikel punt in Turkije. Ik kom daarop straks terug in mijn vraag over de lotgevallen van de Turkse schrijver Orhan Pamuk, die momenteel wordt vervolgd, omdat hij in een interview over de Armeense genocide de waarheid durfde te zeggen.

Tot slot zou ik nog willen zeggen dat Turkije sociaal-economisch niet klaar is voor de Europese Unie. Het land heeft een bruto binnenlands product per hoofd van de bevolking dat minstens drie keer lager ligt dan het EU-gemiddelde.

Turkije bij de EU betekent dus ook een massale immigratiegolf naar West-Europa en een delokalisatie naar Turkije. De netto-kostprijs voor de EU om Turkije op te nemen werd door de Europese Commissie zelf in een impactstudie berekend op 28 miljard euro per jaar. Men vraagt zich dan ook af wie dit alles gaat betalen.

Ten slotte heb ik nog mijn bijkomende vraag. Die gaat over de huidige subsidiestromen van de EU naar Turkije. Zelfs op een ogenblik dat Turkije nog geen lid is, schijnt het zo te zijn dat vanaf 2006 Ankara zou kunnen rekenen op een jaarlijkse subsidiestroom ter waarde van 500 miljoen euro per jaar.

Mijnheer de minister, ik zou u willen vragen welke de mogelijke

négociations dureront quinze ans, mais les Turcs sont persuadés qu'ils pourront adhérer le 1e janvier 2014.

Les arguments en défaveur de l'adhésion de la Turquie restent cependant valables : que ce soit sur le plan géographique, culturel ou historique, la Turquie n'est pas un pays européen et selon les critères de Copenhague, ce n'est toujours pas une démocratie. On y pratique la torture, et les minorités sont opprimées. La liberté de la presse et la liberté d'opinion y constituent toujours un point délicat. Enfin, l'adhésion va déclencher une vague d'immigration massive en Europe.

En guise d'appui à son adhésion éventuelle à l'UE, la Turquie se verrait octroyer à partir de 2006 un flux de subsides de 500 millions d'euros par an. Cette information est-elle exacte?

Où, quand et pourquoi cette décision a-t-elle été prise?

Quel est l'impact financier pour l'UE de l'adhésion de la Turquie?

financiële impact is voor de EU van de opname van Turkije in de Unie en of het juist is dat er vanaf 2006 inderdaad reeds een subsidiestroom van 500 miljoen euro richting Ankara zal vloeien. Waar werd dit beslist en met welk doel?

01.02 Francis Van den Eynde (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijn vraag werd ingediend op 8 september en had betrekking op de conferentie van 3 oktober. Ze zou dus kunnen gedateerd zijn. Ik vrees echter dat ze dat niet is, jammer genoeg zou ik zeggen.

Mijn collega Guido Tastenhoye heeft daarnet in zijn interpellatie gezegd dat men in Turkije er absoluut zeker van is dat het land in 2014 deel zal uitmaken van de EU. Ik ben geneigd deze stellige overtuiging te begrijpen als ik kijk naar hetgeen naar aanleiding van die bijeenkomst van 3 oktober verscheen in een gezaghebbende krant van bij ons over beslissingen hieromtrent.

In een krant stond toen het volgende te lezen. Ik begin met de inleiding. Ik zal ze letterlijk voorlezen. Het was in De Standaard, niet de eerste de beste krant. Ik zeg niet dat ze het enige evangelie is, maar goed. De Standaard schreef toen als inleiding in het artikel het volgende: "Volgens minister van Buitenlandse Zaken Karel De Gucht zaaien degenen die doen geloven dat op 3 oktober beslist wordt over het Turks lidmaatschap doelbewust verwarring.

Hij heeft gelijk want dat is al lang beslist en met volle Belgische steun maar daaraan wordt sedert de referenda van mei en juni niemand meer graag herinnerd".

Dat is de inleiding. Wat vertelt hij? Hij vertelt in het artikel – dat ik u hier niet helemaal voorlees, anders had ik het beter opgestuurd – ...

01.03 Minister Karel De Gucht: ...

01.04 Francis Van den Eynde (Vlaams Belang): Dat zou best kunnen, ik neem aan dat u de kranten leest.

Hij vertelt in feite dat er de beslissing getroffen is naar aanleiding van de beruchte conferentie van Helsinki, onder zware – ik citeer nu letterlijk – "zeer zware Amerikaanse druk" en dat in feite een en ander bevestigd is naar aanleiding van de EU-top van december 2004 in Brussel.

Hij schrijft: – nu ga ik hem terug letterlijk citeren – "De Europese Raad verwees toen expliciet naar de beslissing" – van Helsinki dus – "waarin hij oordeelde dat Turkije een kandidaat-lidstaat is die voorbestemd is om tot de Unie toe te treden. Daaraan wordt nog explicieter toegevoegd dat de gezamenlijke doelstelling van de onderhandelingen toetreding is".

Met andere woorden, schrijft de auteur van het artikel, naar aanleiding van de conferentie van 3 oktober zeggen dat het gaat over een start, over een open onderhandeling en zo verder is windowdressing. De beslissing is getroffen en ze zal doorgevoerd worden. De journalist beroept zich omtrent een en ander op een heel hoge ambtenaar van de EU. Hij citeert hem niet met naam, ik geef dat graag toe, maar hij zegt dat het de man is die de penhouder was bij de verschillende

01.02 Francis Van den Eynde (Vlaams Belang): Ma question, qui avait été introduite le 8 septembre, à l'occasion de la conférence du 3 octobre, est toujours d'actualité.

M. Tastenhoye est convaincu que la Turquie adhérerait à l'UE en 2014 et j'ai tendance à penser comme lui. Le quotidien *De Standaard* écrivait en effet à l'occasion de cette conférence, citant le ministre De Gucht, que ceux qui prétendaient qu'une décision à propos de l'adhésion de la Turquie interviendrait le 3 octobre cherchaient à semer la confusion. En réalité, cette décision avait déjà été prise depuis longtemps, à l'occasion de la conférence d'Helsinki, sous la pression soutenue des États-Unis. L'auteur de cet article se réfère à cet égard à la thèse prônée par un haut fonctionnaire de l'UE.

01.04 Francis Van den Eynde (Vlaams Belang): Ces informations sont-elles exactes? La décision quant à l'adhésion de la Turquie a-t-elle déjà été prise? À l'époque, aucune voix ne s'est élevée pour réfuter cette thèse. Ces derniers temps, le gouvernement n'a non seulement jamais exprimé le moindre doute à propos de l'adhésion de la Turquie, mais il plaide même en faveur de ce scénario. Dans l'intervalle, on fait croire à la population que l'issue des négociations actuellement en cours avec la Turquie reste incertaine alors qu'en réalité, l'adhésion de la Turquie constitue pour le gouvernement non seulement un vœu, mais également un fait.

beslissingen.

Dan kom ik natuurlijk, naar aanleiding van zo'n artikel, terecht bij de minister van Buitenlandse Zaken. Ik heb dit totnogtoe nooit weerlegd gezien.

Ik wil de minister vragen of dit waar is, of dit klopt. Is inderdaad alles al lang beslist? Ik zal u zeggen dat ik de indruk heb dat het verhaal niet onwaar is – ik zal mij voorzichtig uitdrukken – omdat ik het laatste jaar vanuit het beleidsniveau nooit twijfel naar voren heb horen brengen over die toetreding. Alleen de geruststellende, sussende boodschap aan de bevolking dat er niets beslist is en dat het alleen onderhandelingen zijn. Twijfel vanuit het beleid is er echter nooit geweest. Integendeel, het beleid, de regering – niet alleen u maar gans de regering – en de meerderheidspartijen verdedigen sinds lang de toetreding en doen dat met de nodige inzet en de nodige nadruk.

Ik kom dus aan u vragen wat u vindt van dit interview, de betrokken verklaringen van de hoge ambtenaar en de door de journalist gemaakte analyse.

01.05 Minister **Karel De Gucht**: Mijnheer de voorzitter, uit de vragen en de interpellatie van collega's Tastenhoye en Van den Eynde blijkt dat hun mening over het dossier Turkije niet geëvolueerd is. Ook mijn mening is niet geëvolueerd.

Ik kan mijn mening nog eens in een half uur toelichten, maar het zal u dan opvallen dat er geen beweging inzit. Ik blijf ervan overtuigd dat het een goede zaak is dat men de onderhandelingen met Turkije geopend heeft. Anderzijds vind ik dat het nu aan Turkije is om te bewijzen dat het inderdaad een Europees land kan worden, zich aan onze Europese beschavingsnormen en waarden kan aanpassen en erin kan slagen om het communautaire acquis toe te passen en een aantal demonen die deel uitmaken van het Turkse politieke landschap – de Armeense, de Koerdische en de Cypriotische kwestie – te verjagen.

Ik zal mij er niet over uitspreken of zij daar al dan niet in slagen, maar ik vind dat wij dat op een zeer onbevengene manier moeten bekijken. Ik doe dat trouwens ook voor andere toetredende staten. Ik heb vorige week gezegd dat ik de mening ben toegedaan dat, wanneer men in het volgende rapport over Bulgarije en Roemenië geen duidelijke vooruitgang kan vaststellen, men Roemenië en Bulgarije beter een jaar langer laat wachten vooraleer men ze opneemt in de Europese Unie.

Ik zal dezelfde mening hebben ten opzichte van Turkije. Turkije kan maar toetreden als het een Europees land geworden zal zijn. U gaat ervan uit dat dit nooit het geval zal zijn. Ik meen dat er een kans bestaat dat dit wel het geval zal zijn. Het is mijn overtuiging dat het, als het lukt, voor Turkije, de mensen in Turkije en ook voor Europa een goede zaak zou zijn.

Voor de rest zijn er natuurlijk problemen. Dat is duidelijk. De uitbreiding van de douane-unie moet in de praktijk worden toegepast. Dat is een verplichting die men op zich genomen heeft. Ik zou u ook niet kunnen zeggen wat nu precies de toestand is, maar ik ben ervan overtuigd dat men in het eerstvolgende rapport van de Europese

01.05 **Karel De Gucht**, ministre: J'observe que les deux auteurs de questions n'ont pas changé d'opinion. Il en est de même en ce qui me concerne. Je reste convaincu que le démarrage des négociations d'adhésion avec la Turquie est un point positif. Il appartient désormais à la Turquie de démontrer qu'elle peut devenir un pays européen. Il convient d'examiner la question sans parti pris. C'est ainsi que je considère également d'autres États adhérents, comme la Roumanie et la Bulgarie.

L'adhésion de la Turquie ne sera possible qu'au moment où ce pays sera devenu européen. MM. Tastenoye et Van den Eynde considèrent qu'il ne le sera jamais. J'estime quant à moi que cette chance est réelle. Ce serait en tout cas une bonne chose pour la population turque et pour l'Europe.

Des problèmes se posent encore. L'extension de l'union douanière doit être appliquée dans la pratique. Le prochain rapport de la Commission européenne approfondira l'application concrète du protocole. Le dossier turco-chypriote doit être réglé. Il convient de durcir les conditions du plan de M. Kofi Annan puisque des

Commissie daarop zal ingaan en dat men zal ingaan op de concrete toepassing van het protocol. Ik ben ervan overtuigd dat dit zo is.

Ik ben ook ervan overtuigd dat men de Turks-Cypriotische kwestie moet oplossen en dat men daarvoor moet vertrekken van het Kofi Annan-plan, maar dat men de voorwaarden ervan moet verstrengen in functie van het feit dat er nu onderhandelingen zijn over een mogelijke toetreding. Naar mijn bescheiden mening impliceert dit dat de terugtrekking van de Turkse troepen uit Cyprus vlugger moet gaan dan in het plan van Kofi Annan.

U zegt dat dit allemaal al veel langer geleden werd beslist. Ik denk niet dat er al iets beslist is. Wat wel juist is, is dat men al een generatie lang aan de Turken belooft dat men die onderhandelingen zal voeren. Op een bepaald ogenblik moet men dan die onderhandelingen starten, ofwel moet men definitief niet zeggen. Wij hebben daarover een verschillende mening. Wij zullen dat verschil in mening vandaag niet dichten. Het is misschien niet uw bedoeling dat dit verschil in mening wordt gedicht? Misschien komt het u wel beter uit dat wij een verschil van mening hebben? Ik kan er voorlopig mee leven dat wij een verschil van mening hebben. Ik vrees dat u dit ook zult moeten doen.

Voorzitter: Dirk Van der Maelen.

Président: Dirk Van der Maelen.

01.06 Guido Tastenhoye (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, ik denk inderdaad dat wij over Turkije grondig van mening verschillen. Wij denken inderdaad dat dit land niet tot Europa behoort. Dit heeft te maken met het debat over de grenzen van Europa dat men binnenkort zal voeren. Zo zei de premier ons toch, vanmorgen tijdens zijn debriefing van de Europese Top. Men is er blijkbaar eindelijk aan toe om het debat over de grenzen van Europa te voeren. Ik denk dat men dan ook opnieuw de kwestie Turkije zal moeten bekijken. Wij hopen althans dat men dat zal doen.

Voor de rest had ik toch graag een antwoord gekregen op mijn concrete vraag, de laatste: Is het waar dat er vanaf 2006 reeds 500 miljoen euro aan subsidies aan Turkije zal worden verstrekt? Ik had graag geweten in welk kader die middelen aan Turkije worden toebedeeld? In onze motie vragen wij dan ook, gezien de talrijke argumenten die wij in dit Parlement al hebben aangehaald om te verduidelijken dat Turkije niet bij Europa hoort en er ook niet kan toe behoren, dat dit ertoe zou leiden dat men de beslissing om toetredingsonderhandelingen met Turkije te beginnen, op zijn minst zou opschorten, zeker gezien de recente ontwikkelingen in Turkije waarbij een van de beroemdste schrijvers van Turkije wordt vervolgd omdat hij zijn mening heeft verkondigd.

In tweede instantie vragen wij u om een referendum te organiseren, zoals Oostenrijk en Frankrijk reeds hebben aangekondigd en beloofd aan hun bevolking. Zij zullen namelijk een referendum houden op het ogenblik dat Turkije mogelijk op het punt staat om toe te treden. Wij zouden ook deze regering graag formeel het standpunt zien innemen dat via een referendum aan de bevolking zal worden gevraagd of Turkije mag toetreden tot de Europese Unie.

Het beste scenario is om in heel de Europese Unie, in alle 25 lidstaten

négociations sont à présent menées à propos d'une possible adhésion. J'estime que le retrait des troupes turques doit dès lors être encore accéléré.

M. Van den Eynde affirme qu'il a été décidé depuis longtemps que la Turquie adhérerait à l'Union. Je démens cette information. Nous avions néanmoins promis depuis longtemps à la Turquie d'entamer des négociations à ce sujet. Soit ces négociations doivent être entamées, soit l'adhésion de la Turquie doit être définitivement rejetée. Je ne suis pas du même avis que les auteurs des questions à ce sujet et nous ne pourrions plus rien y changer aujourd'hui. Peut-être cette situation leur convient-elle. Elle ne me pose pas de problème en tout cas, et ils devront apprendre à s'en satisfaire également.

01.06 Guido Tastenhoye (Vlaams Belang): Nos points de vue sont en effet différents à ce sujet. Le premier ministre a annoncé ce matin que nous mènerons le débat sur les frontières de l'Europe. J'espère que nous pourrions alors réexaminer la question.

Je n'ai pas obtenu de réponse à mes questions sur les subventions européennes pour la Turquie.

Nous déposons une motion par laquelle nous demandons la suspension des négociations avec la Turquie étant donné que celle-ci ne fait pas partie de l'Europe. La non-appartenance à l'Europe est encore confirmée par les poursuites à charge de l'écrivain M. Orhan Pamuk. Nous souhaitons également que le gouvernement belge permette un référendum sur l'adhésion, d'autant plus que l'Autriche et la France l'ont déjà annoncé. Si l'Union européenne décide d'accorder l'adhésion à la Turquie, il serait préférable qu'un référendum soit organisé dans

– of dan 27, met Roemenië en Bulgarije er reeds bij – een grootscheeps referendum te organiseren met de vraag of Turkije mag toetreden tot de Europese Unie.

l'ensemble de l'Europe à ce sujet.

Dat is de draagwijdte van een motie die ik zal indienen.

01.07 Francis Van den Eynde (Vlaams Belang): Mijnheer de minister, ik zal u niet verwijten dat u in verband met uw overtuiging het parool, de leuze van de familie van Oranje Nassau hooghoudt: "Je maintiendrai – Ik zal handhaven". Wij zullen dat ook doen.

01.07 Francis Van den Eynde (Vlaams Belang): Le ministre a déclaré qu'aucune décision formelle n'a encore été prise alors que des négociations sont bel et bien en cours dans l'espoir d'une issue positive. Et il en faudrait beaucoup pour que les Turcs ne soient pas acceptés.

Dit gezegd zijnde, ik recapituleer uw antwoord, maar zegt u het mij als ik me vergis.

U zegt dat er geen formele beslissing is, die is op dit ogenblik niet genomen. Maar u zegt dat wij de onderhandelingen gestart hebben met het idee dat de beslissing positief zal moeten zijn.

Dat is een nuance in verhouding met wat hier gezegd werd. Wij zijn namelijk van mening – u hebt beklemtoond dat u niet van standpunt verandert – dat het moet kunnen...

Ik zal het nog wat meer nuanceren: u gaat met een zeer positieve geestesgesteldheid die onderhandelingen voeren, maar dan echt wel zéér positief.

Met andere woorden, mijn conclusie luidt dat de Turken moeite zullen moeten doen om niet binnen te geraken.

Voorzitter: Karel Pinxten.

Président: Karel Pinxten.

01.08 Minister Karel De Gucht: Mijnheer de voorzitter, ik geef kort nog een technisch antwoord op wat de heer Tastenhoye vraagt.

Het financieel akkoord dat bereikt is over de meerjarenbegroting van de Europese Unie voor de periode 2007-2013 moet nu verder uitgewerkt worden, natuurlijk ook op het niveau van de specifieke bestedingen.

Het financiële kader met betrekking tot de periode na 2013 zal door de Europese Raad moeten worden vastgelegd vooraleer de finale beslissing over de toetreding van Turkije wordt genomen.

Voor de periode 2007-2013 zal Turkije een beroep kunnen doen op pretoetredingssteun in het kader van het IPA, the Instrument for Pre-Accession. De precieze bedragen van die steun voor de periode 2007-2013 zullen moeten worden bepaald in het kader van het akkoord in 2006 tussen de Raad, de Commissie en het Europese Parlement over de financiële perspectieven in het interinstitutioneel akkoord. Die bedragen staan dus nog niet vast.

Voor de huidige periode 2005-2006 kan Turkije volgens de cijfers van de Europese Commissie in 2005 maximum 350 miljoen euro krijgen. Ik zeg wel maximaal, dit betekent als Turkije de nodige absorptiecapaciteit heeft. Dat zijn immers cofinancieringen waar meestal 50 en soms meer dan 50% door het land moet worden ingebracht. Voor 2006 is dat maximum 500 miljoen euro op

01.08 Karel De Gucht, ministre: L'accord financier conclu pour la période 2007-2013 doit encore être élaboré plus avant et les montants précis n'ont pas encore été fixés. Le cadre du financement après 2013 sera déterminé ultérieurement. Pour 2005, le maximum sera de 50 millions d'euros, pour 2006 il sera de 500 millions d'euros, à condition, bien sûr, que la Turquie dispose de la capacité d'absorption suffisante.

En ce qui concerne l'affaire Pamuk, je puis confirmer que les poursuites intentées à l'encontre d'un auteur qui a exprimé son opinion sur le génocide arménien et sur la question kurde me posent de gros problèmes. De telles poursuites sont indignes d'une démocratie. La Turquie adopte cependant actuellement des lois qui devraient empêcher que ce type de situation puisse encore se

voorwaarde dat Turkije de nodige absorptiecapaciteit heeft.

Wat Pamuk betreft, ik heb er een groot probleem mee dat een schrijver of iemand wordt vervolgd omwille van de manier waarop hij iets gezegd heeft. Er moet een open discussie kunnen worden gevoerd over de Armeense genocide en over de Koerdische slachtoffers. Ik vind dat dit niet kan. Het hoort niet thuis in een democratie. Zeer eenvoudig. Ik wil er wel op wijzen dat een aantal wetten is goedgekeurd in Turkije die dit onmogelijk moeten maken of die minstens, als ze te goeder trouw worden toegepast, niet meer tot dergelijke processen aanleiding kunnen geven.

Er is nu een proces aangespannen tegen Pamuk. Het is duidelijk dat er in Turkije een aantal milieus is die de traditionele leer over een aantal politieke vraagstukken wil vasthouden, bijvoorbeeld over de Armeense kwestie. Het is ook duidelijk dat er milieus zijn die vinden dat men hierover op een open manier moet kunnen praten. Het zal interessant zijn om te zien wat de Turkse overheid nu zal doen.

U weet dat er een proces is ingespannen tegen de heer Pamuk en dat op de laatste zitting voor de rechtbank is gezegd dat de Turkse overheid voor, als ik mij niet vergis 23 februari, moet aangeven of ze een proces tegen de heer Pamuk wil. Men heeft dat nu dus in de handen van de Turkse overheid gelegd. Dat zal een interessante uitspraak zijn. Dan zal men zien of Turkije verdere stappen zet in de weg die ze moet bewandelen, namelijk de weg van de democratisering, vrije meningsuiting, complete persvrijheid enzovoort. Laten wij dus afwachten wat de Turkse overheid begin volgend jaar zal antwoorden.

Mijnheer de voorzitter, het is aan u om op het antwoord te laten repliceren. Ik moet echter om 18.00 uur de commissie verlaten en zal volgend jaar minstens 60 tot 70% van mijn tijd in het buitenland verblijven. Als u dus wilt dat ik de tientallen vragen beantwoord, dan zal er een zekere discipline moeten worden gehandhaafd. Anders zult u de vragen die nu voor u liggen, volgend jaar in september of oktober nog zien liggen. Het is zoals u zelf wilt, maar ik kan geen vijftig vragen beantwoorden en aan elke vraag veertig minuten besteden. Daarvoor zult u dan iemand anders moeten zoeken.

De **voorzitter**: Mijn voorstel zou zijn dat daarmee ook vraag nr. 8695 is beantwoord. Mijnheer Tastenhoye, over de kwestie Pamuk heeft de minister immers duidelijk zijn positie weergegeven. Dus kunnen we naar het volgende punt overgaan.

produire à l'avenir. Ces lois ne sont évidemment pas du goût des groupements attachés à des conceptions dépassées. Nous suivrons avec intérêt les réactions des pouvoirs publics turcs à cette situation. Nous devrons pour cela attendre de voir si les pouvoirs publics turcs vont au non engager le procès contre M. Pamuk. Nous le saurons d'ici au 23 février prochain.

Le **président** : Peut-être cela répond-il également déjà au point 23, à savoir la question de M. Tastenhoye concernant M. Pamuk?

01.09 Guido Tastenhoye (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, ik had een aparte vraag over Orhan Pamuk. Ik wil daar nu onmiddellijk op ingaan, zodat de vraag straks kan worden geschrapt.

De **voorzitter**: Kunt u dat kort doen, ook voor de collega's? Anders zullen zij niet meer aan bod komen.

01.10 Guido Tastenhoye (Vlaams Belang): Ik zal zeer beknopt zijn.

De **voorzitter**: Zij respecteren u. Ik vraag dat u hen ook respecteert.

01.11 Guido Tastenhoye (Vlaams Belang): De minister zegt dat in de Turkse strafwet bepalingen werden ingeschreven die moeten

01.11 Guido Tastenhoye (Vlaams Belang) : Pour ma part, je

verhinderen dat iemand zijn vrije mening niet meer mag uiten.

Mijnheer de minister, het is juist het tegenovergestelde. U zegt dat in de Turkse strafwet werd ingeschreven dat het niet meer mogelijk zal zijn dat iemand zijn vrije mening niet meer mag uiten. Welnu, het is precies het tegenovergestelde. In 2005 werd de strafwet herzien en een nieuwe strafwet ingevoerd. Er werd een artikel ingevoerd waarin staat dat, wanneer iemand de Turkse instellingen of de Turkse identiteit beledigt, hij of zij kan worden veroordeeld tot een gevangenisstraf van drie jaar.

Dat is zo een ruime bepaling. Immers, de Turkse instellingen beledigen, wat is dat? Met zulke bepaling kan iedereen de mond worden gesnoerd.

Bovendien is het proces op 16 december 2005 wel degelijk begonnen. Het gaat voort in februari 2006. De rechtbank heeft het proces alleen uitgesteld om bijkomende stukken op te vragen. Het gerecht is echter bezig het proces te voeren. Een andere journalist, de heer Hrant Dink, werd reeds veroordeeld, omdat hij in het Turks-Armeense weekblad Agos een artikel schreef over de genocide op de Armeniërs. Deze journalist werd veroordeeld, omdat hij het woord genocide in de monde durfde te nemen.

In Turkije kan iemand dus op dit ogenblik wel degelijk via de nieuwe strafwetgeving worden vervolgd wegens het in het openbaar uiten van zijn mening.

01.12 Minister **Karel De Gucht**: Mijnheer de voorzitter, dat een nieuwe bepaling in de strafwet werd opgenomen, klopt. Wat ik heb gezegd, is dat, als de bepaling naar de geest wordt toegepast, het de bedoeling is dat dit soort processen niet meer kan worden gevoerd. Er is echter duidelijk een deel van het gerechtelijk apparaat dat wil vasthouden aan de traditionele doctrine. Daaruit komt de botsing voort.

Mij interesseert het dus te zien wat de Turkse overheden daarover nu zelf zullen zeggen. Dat is voor mij een erg belangrijke toetssteen.

Ik heb ook niet beweerd dat in Turkije alles al in orde is. De vraag is of wij het land al dan niet verder willen stuwten in de richting van een democratisering. Welnu, het verschil tussen ons is dat ik dat wil en u niet.

01.13 **Guido Tastenhoye** (Vlaams Belang): Dat is niet waar.

De **voorzitter**: Ik denk dat alles over dit punt op de agenda is gezegd.

Moties **Motions**

Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.
En conclusion de cette discussion les motions suivantes ont été déposées.

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heren Guido Tastenhoye en Francis Van den Eynde en luidt als volgt:

“De Kamer,
gehoord de interpellatie van de heer Guido Tastenhoye

n'y vois pas d'inconvénient, mais le ministre renverse la situation. La nouvelle loi pénale turque prévoit précisément des peines très lourdes pouvant aller jusqu'à trois ans de prison pour tout outrage à l'identité turque. Le procès contre M. Pamuk a déjà commencé et se poursuivra sans aucun doute fin février. Nous connaissons déjà un précédent. Le journaliste Hrant Dink a déjà été condamné pour avoir écrit un article sur le génocide arménien dans l'hebdomadaire turco-arménien Agos.

01.12 **Karel De Gucht**, ministre: Il est exact qu'une nouvelle disposition a été insérée dans la loi pénale turque mais j'attends de voir quelle position les autorités turques vont adopter dans des cas concrets. Il est certain que tout ne va pas encore pour le mieux en Turquie mais, contrairement à votre parti, nous voulons au moins aider le pays à se démocratiser.

en het antwoord van de minister van Buitenlandse Zaken, vraagt aan de regering

- om op het niveau van de Europese Unie alles in het werk te stellen om de andere EU-landen ertoe te overhalen de toetredingsonderhandelingen met de kandidaat-lidstaat Turkije te doen opschorten;
- om aan te dringen op een referendum over Turkije in de hele EU."

Une motion de recommandation a été déposée par MM. Guido Tastenhoye et Francis Van den Eynde et est libellée comme suit:

"La Chambre,

ayant entendu l'interpellation de M. Guido Tastenhoye

et la réponse du ministre des Affaires étrangères,

invite le gouvernement

- à mettre tout en oeuvre à l'échelon de l'Union européenne pour convaincre les autres Etats membres de l'UE de faire suspendre les négociations d'adhésion avec la Turquie;
- à demander instamment l'organisation d'un référendum sur la question de l'adhésion de la Turquie dans l'ensemble de l'UE."

Een eenvoudige motie werd ingediend door mevrouw Josée Lejeune en door de heren Mohammed Boukourna, Miguel Chevalier en Dirk Van der Maelen.

Une motion pure et simple a été déposée par Mme Josée Lejeune et par MM. Mohammed Boukourna, Miguel Chevalier et Dirk Van der Maelen.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.
Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

La question n° 8350 de madame Lejeune a été retirée.

Straks zullen wij agendapunt 20, de samengevoegde vragen, behandelen. Ik heb de vraag gekregen van de heer Marinower dat punt iets later te behandelen want hij kan hier niet zijn vóór 17 uur. Ik zal daar dus straks op terugkomen wanneer de heer Marinower aanwezig is. Hij heeft dat uitdrukkelijk gevraagd.

02 Vraag van de heer Guido Tastenhoye aan de eerste minister over "de felle achteruitgang van het Nederlands in de EU-beslissingsorganen" (nr. 8420)

02 Question de M. Guido Tastenhoye au premier ministre sur "la forte régression du néerlandais au sein des organes de décision de l'Union européenne" (n° 8420)

De **voorzitter**: Mijnheer Tastenhoye, mag ik u vragen beknopt te zijn?

Ik herhaal dat ook, uit respect, als ik dat woord mag gebruiken, voor de andere collega's.

02.01 Guido Tastenhoye (Vlaams Belang): Ik zal mijn betoog zo beknopt mogelijk naar voren brengen, mijnheer de voorzitter.

Mijnheer de minister, in de pers, meer bepaald in het tijdschrift "Journaal" van Mark Grammens, maakte men zich grote zorgen over de felle achteruitgang van het Nederlands in de Europese beslissingsorganen. De Europese Raad – dat is het orgaan waarin de regeringsleiders zetelen en waarin Vlaanderen derhalve wordt vertegenwoordigd door de Belgische eerste minister, de heer Verhofstadt – heeft namelijk een nieuw tolkensysteem ingevoerd waardoor alleen nog voor vergaderingen op het hoogste niveau in een volledige vertaling naar alle gewenste talen van de Unie wordt voorzien. Voor andere bijeenkomsten op een lager niveau gebeurt dat alleen nog op aanvraag van een van de lidstaten, maar per taal mag voor dat doel niet meer dan 2 miljoen euro per jaar worden uitgetrokken.

02.01 Guido Tastenhoye (Vlaams Belang) : Le néerlandais en tant que langue de travail est en forte régression au sein des organes de décision européens. Le Conseil de l'Union a récemment instauré un nouveau système d'interprétation ne prévoyant plus un service complet de traduction vers toutes les langues souhaitées que pour les réunions au plus haut niveau. Pour les autres réunions, un tel service n'est plus assuré que sur demande, le budget alloué à l'interprétation étant réduit à 2 millions d'euros par an. Et s'ils

Dus heeft men met grote sluwheid beslist dat wanneer het krediet dat aan een taal wordt toegekend niet wordt opgebruikt, de betrokken regeringen het overblijvende bedrag mogen toekennen aan hun vertegenwoordigers in de organen van de Unie die afzien van vertaling. Dus, als op een vergadering geen tolken Nederlands vereist zijn omdat de deelnemers, Nederlanders en Vlamingen, het wel zullen doen met Frans en Engels, dan verdienen die deelnemende Nederlanders en Vlamingen daar een Europees centje aan, bijvoorbeeld in de vorm van een bijkomende reisvergoeding.

Vandaar mijn vragen, mijnheer de minister. Klopt het verhaal dat het Nederlands fel wordt achteruitgesteld in de Europese beslissingsorganen? Klopt het dat de aldus uitgespaarde kredieten worden toegekend aan de vertegenwoordigers van de Unie die afzien van vertaling? Is het gevaar niet reëel dat het Nederlands op weg is volledig te verdwijnen als werktaal in de Europese Unie?

Welke initiatieven neemt de minister die met het nieuwe systeem instemde, om dat systeem opnieuw ongedaan te maken en aldus het Nederlands in de EU de plaats te geven die het verdient?

02.02 Minister **Karel De Gucht**: Wat de heer Tastenhoye beschrijft is grotendeels juist, namelijk dat men een praktische regeling heeft getroffen waarbij eigenlijk alle talen op voet van gelijkheid behandeld worden, maar men voor vergaderingen die niet op topniveau plaatsvinden een systeem heeft waarbij een land vertaling moet vragen om die effectief ook te krijgen. Daarvoor wordt voor elk van de officiële talen van de Unie een enveloppe van 2.068.000 euro per jaar voorbehouden.

Men mag niet vergeten dat door de uitbreiding het aantal officiële talen van de Europese Unie van 11 naar 20 is toegenomen en dat voor alle soorten vergaderingen die plaatsgrijpen in de Europese instellingen. Dat zijn er honderden: zelfs op dagbasis zijn er onvoldoende zalen om dat alleen nog maar materieel te organiseren. Men moet er ook rekening mee houden dat als men 20 talen heeft, men zeer veel combinaties moet maken om in de betrokken taal terecht te komen. Dat leidt er dikwijls toe dat de kwaliteit van de vertaling zeer te wensen overlaait.

Tot die 2.068.000 euro komen die vertalingen ten laste van de begroting. Het is niet zo dat men dan automatisch stopt, want als men meer vertalingen wil vanuit een bepaalde lidstaat, kan men daar ook zelf verder voor betalen. Men kan dan een financiële tussenkomst vragen aan de betrokken lidstaat. Dat systeem werd principieel overeengekomen in november 2003 en heeft ook het voorwerp uitgemaakt van overleg met de Gemeenschappen en Gewesten. De vragen worden ingediend door de Belgische vertegenwoordigers in de werkgroepen of door hun overheden en worden meegedeeld aan het raadssecretariaat.

In het geval de budgettaire enveloppe ten laste van de Unie niet opgebruikt wordt, vindt er een teruggave plaats op het budget voor de vergoeding van de reiskosten van experts. Deze mogelijke teruggave heeft trouwens geen gevolgen voor de ingediende aanvragen. Men stelt evenwel vast dat dit budget nooit wordt opgebruikt.

n'épuisent pas ce crédit, les gouvernements peuvent octroyer le surplus à leurs représentants de l'Union.

Confirmez-vous que le néerlandais régresse au sein des organes décisionnels européens?

Les crédits non dépensés sont-ils effectivement octroyés aux représentants de l'Union?

Le néerlandais est-il en passe de disparaître complètement en tant que langue de travail à l'Union européenne?

Quelles initiatives compte prendre le ministre pour redonner au néerlandais la place qu'il mérite?

02.02 **Karel De Gucht**, ministre: Bien que toutes les langues soient traitées sur un pied d'égalité au sein de l'Union européenne, il y a évidemment davantage de membres qui comprennent le français ou l'anglais que le néerlandais. Il ne faut pas non plus oublier que l'élargissement de l'Union a multiplié le nombre de langues au sein de celle-ci, ce qui complique évidemment encore le problème de la traduction et de l'interprétation, entraînant souvent une perte de la qualité. Les États membres ont convenu en 2003 du système actuel, qui a également fait l'objet d'une concertation avec les Communautés et Régions. Il n'est donc nullement question d'une discrimination de la langue néerlandaise, mais il s'agit uniquement de la conclusion d'accords pratiques. Au demeurant, l'enveloppe budgétaire affectée à l'interprétation n'a jamais été totalement épuisée, mais le solde n'est nullement affecté aux représentants individuels: il est transféré au budget des frais de déplacement des experts.

Le droit pour chaque membre du Parlement européen de s'exprimer dans sa propre langue est un droit

Het is dus niet zo dat het bij de individuele personen terechtkomt: het wordt overgeboekt naar het budget voor de vergoeding van de reiskosten van experts, waar traditioneel een tekort op is. Dat is het systeem zoals het op dit ogenblik functioneert. Ik zou niet durven zeggen dat het een discriminatie is van het Nederlands. Het is trouwens een systeem dat met de Gemeenschappen en Gewesten werd besproken en waarbij alle officiële talen gelijk worden behandeld.

De facto is het natuurlijk wel juist dat er in de Europese Unie meer mensen zijn die Engels begrijpen, dan dat er mensen zijn die Nederlands begrijpen. U heeft nog geen deel uitgemaakt van het Europees Parlement. Ik heb er wel deel van uitgemaakt, maar dan op een ogenblik dat er slechts 15 lidstaten waren. Toen was dat al een onvoorstelbare heksenketel. 20 officiële talen in alle technische vergaderingen, in alle fractievergaderingen en in alle commissievergaderingen die er plaatsvinden, is een totaal onmogelijke zaak. Dat is praktisch niet doenbaar en niet werkbaar.

Voor de vertalingen is het wel gemakkelijker: men gaat naar een hoge mate van automatisering en in de toekomst zal dat nog meer het geval zijn. Wat mij essentieel lijkt te zijn bij het gebruik van talen in de Europese Unie, is dat ieder lid de mogelijkheid heeft om zich uit te drukken in zijn eigen taal. Dat is volgens mij essentieel, omdat – en daarin hebben wij als Belgen een bevoorrechte positie – het aantal mensen dat een argument behoorlijk kan ontwikkelen in een andere taal dan zijn moedertaal relatief beperkt is. Er is een verschil tussen een paar woorden kunnen prevelen in een andere taal en een argument kunnen ontwikkelen in een andere taal.

Het is dus een essentieel democratisch recht dat men zich in zijn eigen taal kan uitdrukken. Men wordt immers niet verondersteld om meerdere talen te spreken of te begrijpen om parlamentslid te worden, om vertegenwoordiger van het volk te zijn. Dat men naar een praktische oplossing gaat voor werkvergaderingen is een noodzaak. Of het systeem dat nu op papier staat al of niet ideaal is, daar zal ik me niet over uitspreken, maar het is volgens mij wel juist dat men er iets op moest vinden.

02.03 Guido Tastenhoye (Vlaams Belang): Het gevolg van het nieuwe systeem is wel dat het aantal aanvragen voor de aanwezigheid van tolken Nederlands op vergaderingen van de Unie in één jaar tijd gedaald is tot de helft van wat tot hiertoe normaal werd geacht. Slechts in de helft van de gevallen vraagt men nu nog tolken Nederlands. Onder het huidige Britse voorzitterschap is het Engels nog meer naar voren geschoven, wat opnieuw een forse daling in het aantal aanvragen voor tolken Nederlands tot gevolg had. Ik denk dus dat dit een materie is waar u, ook in de toekomst, erg bezorgd om zou moeten zijn.

02.04 Minister Karel De Gucht: Ik zou niet weten, mijnheer Tastenhoye, waarom ik mij daar zorgen over zou moeten maken. Ik bedoel, de Belgen en de Vlamingen hebben de mogelijkheid om dat te vragen. Als zij voor zichzelf beslissen dat zij even graag willen luisteren naar het Frans of het Engels als dat gesproken wordt, waarom moet ik mij daar dan zorgen over maken?

fondamental. Très rares sont les personnes capables de développer une argumentation dans une autre langue que la leur. Mais pour que les réunions soient gérables, il faudrait arrêter une solution pratique.

02.03 Guido Tastenhoye (Vlaams Belang): Cette solution pratique a pour effet que le nombre de cas dans lesquels il est fait appel à un interprète pour traduire en néerlandais au Parlement européen a diminué de moitié. Le ministre devrait s'en préoccuper.

02.04 Karel De Gucht, ministre: Pourquoi ce problème devrait-il me préoccuper?

Les parlementaires néerlandophones peuvent, le cas échéant, demander la traduction simultanée. Il ne m'appartient pas

de les forcer.

02.05 Guido Tastenhoye (Vlaams Belang): Op die manier zou het Nederlands echt gedegradeerd kunnen worden tot een marginale taal in de Europese Unie.

02.05 Guido Tastenhoye (Vlaams Belang) : Le néerlandais ne tardera pas de devenir une langue marginale au sein de l'Union européenne.

02.06 Minister Karel De Gucht: Het Nederlands is in de Europese Unie een marginale taal in termen van het aantal mensen dat die taal spreekt.

02.07 Guido Tastenhoye (Vlaams Belang): Daar ben ik het toch niet mee eens, het gaat over meer dan 20 miljoen...

02.08 Minister Karel De Gucht: Het is geen marginale taal als cultuurtaal. Als men echter kijkt naar de getallen, dan is dat inderdaad een vrij marginale taal in de Europese Unie. Voor de rest, iemand die wil dat al die vergaderingen getolkt worden in het Nederlands, die kan dat. Waarom wij echter Belgen en Vlamingen zouden moeten verplichten om met een koptelefoon op hun hoofd te zitten om naar het Nederlands te luisteren terwijl ze het zonder koptelefoon ook perfect in het Frans of Engels kunnen begrijpen zou ik niet weten. Het is trouwens slecht voor uw mentale gezondheid om constant met een koptelefoon op uw hoofd te zitten. Men moet daarmee opletten.

02.08 Karel De Gucht, ministre: Sur le plan culturel, le néerlandais n'est certainement pas une langue marginale mais, force est de constater que dans l'Union, le nombre de néerlandophones est nettement inférieur au nombre d'anglophones ou de francophones.

De **voorzitter**: Dat is een overtuigend argument, vind ik.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

Aan de orde is de vraag van de heer Dirk Van der Maelen over de opvolging van de economische sancties tegen Myanmar.

02.09 Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, ik wil proberen een deal te sluiten met u en met de minister.

Mijnheer de minister, ik ben graag bereid mijn vragen om te zetten in schriftelijke vragen, op voorwaarde dat wij met elkaar zouden kunnen afspreken om, in plaats van met vragenreeksen te werken, wij samen een aantal thema's zouden kunnen afspreken waarover we met u een debat zouden kunnen voeren. Ik denk dat dit ook in uw belang en in dat van het Parlement is. Het zou dan gaan om thema's van algemeen politiek belang. Laten we dan af en toe een commissievergadering houden die ik - ietwat oneerbiedig - een vuilnisbakcommissievergadering zou willen noemen waarin allerlei perifere thema's aan bod komen zoals ik er soms ook een paar heb.

02.09 Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit) : Je suis disposé à convertir toutes mes questions en questions écrites si nous convenons que, dans un avenir proche, nous pourrions organiser dans cette commission un certain nombre de débats thématiques avec le ministre. J'estime que l'inscription à l'ordre du jour de séries interminables de questions, qui souvent ne sont plus d'actualité, n'a aucun sens.

De voor mij belangrijke vragen gaan in essentie over de transatlantische relaties, over vrede en veiligheid en over Congo. Als de minister en de voorzitter mij nu beloven dat wij in de loop van januari, februari en maart bijvoorbeeld drie keer een tijdstip vastleggen waarop we gedurende een drietal uren over die drie thema's kunnen praten, waarbij u een inleiding van tien minuten geeft waarop wij allemaal met een zekere discipline kort reageren. Het lijkt mij voor de minister veel interessanter om over politiek relevante thema's de polsslag van het Parlement te voelen. Het lijkt mij voor ons, parlementsleden, ook veel interessanter om af en toe met u over

Le président pourrait-il aborder ce problème à la Conférence des présidents ou au bureau de cette commission?

echt belangrijke thema's te kunnen praten. Ik meen dat het die dialoog tussen regering en Parlement is die zowel oppositie als meerderheid zoeken.

Wanneer ik de agenda overloop, zie ik dat er eerlijk gezegd al heel wat gedateerde vragen bijzijn. Wij weten dat de minister van Buitenlandse Zaken een onmogelijke agenda heeft. Dit zal waarschijnlijk nog erger worden zodra wij het voorzitterschap van de OVSE zullen hebben. Het komt er dus op aan mekaar goed te begrijpen en een goede deal te sluiten. Ik zou het heel graag met de minister hebben over Congo, over wat daar allemaal aan het gebeuren is, wat er de komende zes maanden zou moeten gebeuren. Dat zal immers cruciaal zijn. Ik zou het graag met de minister hebben over de transatlantische relaties. Ik doe dat echter liever niet aan de hand van vragen.

De **voorzitter**: Mijnheer Van der Maelen, ik wil twee zaken zeggen. Ten eerste, we hebben vanochtend een dergelijke vergadering gehad over de Wereldhandelsconferentie van de WTO in Hong Kong en over de OVSE.

02.10 Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, dat weet ik. Het ogenblik was echter slecht gekozen gezien de aanvang van het debat in de plenaire vergadering.

De **voorzitter**: We hebben de minister in ons midden gehad over die twee zaken. Ik heb bij het begin van de vergadering gezegd dat er helaas mensen niet aanwezig konden zijn omwille van de plenaire vergadering die tegelijk met deze vergadering begon. Er werd dus een poging ondernomen.

Ten tweede, u als fractieleider weet dat wij een Reglement hebben. Ik ben het volkomen met u eens. Ik wil ook een goede werkwijze. Dat beperkt echter niet de mogelijkheden van onze collega's om vrijmoedig vragen te stellen en interpellaties te houden.

02.11 Francis Van den Eynde (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, over de werkzaamheden. Wij zullen proberen kort te zijn, maar het is vrij essentieel dat dit Parlement kan functioneren. De minister vraagt ons om zeer kort te zijn. Ik kan begrijpen dat hij hier minder vaak komt dan zijn collega's, maar wij mogen toch ook een beroep doen op de minister om vragen te stellen. Dat is een principekwestie. Het zou beter zijn dat wij ons houden aan de afgesproken tijd. Dat zou ook al helpen.

Dit gezegd zijnde, het voorstel van de heer Van der Maelen is op zich een bespreekbaar voorstel, maar ik zou toch graag hebben dat dit zou worden verwezen naar een andere instantie.

De **voorzitter**: De Conferentie van voorzitters.

02.12 Francis Van den Eynde (Vlaams Belang): Inderdaad. De heer Van der Maelen zegt dat hij graag debatten zou organiseren over thema's. Ik vind die ook belangrijk, daarin heeft hij geen ongelijk, maar er zijn nog andere thema's die de heer Van der Maelen misschien minder interesseren en anderen wel. Ik heb de indruk dat als men dit hier snel beslist in de plaats van in de Conferentie men twee soorten van thema's zal hebben: de belangrijke volgens sommigen en de niet belangrijke die voor andere wel belangrijk zijn. Zouden wij dit niet verwijzen naar de Conferentie van voorzitters?

De **voorzitter**: Bespreek dit op de Conferentie van voorzitters. Ik neem aan dat het daar aangekaart wordt.

02.13 Miguel Chevalier (VLD): Mijnheer de voorzitter, ik zou mij graag aansluiten bij het voorstel van de heer Van der Maelen. Ik heb het gevoel dat een aantal leden een reis rond de aarde willen maken met de minister van Buitenlandse Zaken. Ondertussen kennen wij allemaal het ongebreidelde enthousiasme van de heer Tastenhoye over de toetreding van Turkije. De uitbreiding van de Europese Unie is inderdaad zeer belangrijk, mijnheer Tastenhoye, maar er is al veelvuldig op dergelijke vragen geantwoord.

Ik heb een vraag die ik gerust wil omzetten in een schriftelijke vraag, want ik weet dat de minister een zeer drukke agenda heeft. Ik had hem een vraag gesteld over het fenomeen Merkel en hoe dit een verandering teweegbrengt binnen de Europese Unie en ook in de relatie van Duitsland tegenover de VS en bijvoorbeeld ook Rusland. Ik zal daarop vandaag weer geen antwoord krijgen omdat de minister zeer uitgebreid heeft geantwoord over zaken waarop hij vroeger al is ingegaan over Turkije en de toetreding ervan. Ik zou er dus voor willen pleiten en ik zou het ook heel interessant vinden voor de commissie om over een aantal thema's echt in dialoog te gaan met de minister.

Als ik mijn vraag over de positie van Merkel tot de minister richt, denk ik dat deze commissie daarvoor meer aangewezen is dan bijvoorbeeld het Europees Adviescomité dat vaak iets is van cijfers, getallen, oranje boxen en blauwe boxen. Als het echt over buitenlandse politiek gaat en de verhouding tussen de verschillende regeringsleiders, staatshoofden en ministers van Buitenlandse Zaken denk ik dat dit hier de aangewezen plaats is. Ik zou er echt willen op aandringen dat op de Conferentie van voorzitters wordt beslist dat wij over een aantal thema's in de diepte kunnen gaan en dat iedereen in de vergadering kan deelnemen.

Wat is nu het fenomeen? Het is hier een echte va-et-viens, men komt binnen, stelt een vraag en is weer weg. Eigenlijk heeft de commissie op zich daar niet veel aan en komen wij ook niet tot een standpunt van het Parlement over de politiek die de minister voert en zijn ervaringen in het buitenland. Ik denk dat het toch aangewezen is dat het geen dialoog wordt van man tot man, maar een dialoog tussen de minister en de volledige vergadering.

02.14 Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit): Ik kan u zo al voorspellen wat sommige zetelende voorzitters in de Conferentie van voorzitters zullen zeggen, met Paul Tant op kop: "Het is niet de Conferentie van voorzitters die bepaalt hoe mijn commissie haar werkzaamheden organiseert. Wij zijn daar eigenlijk zelf baas over."

Voorzitter, als u het bureau van deze commissie kunt samenroepen, dan kunnen wij in samenspraak met de minister een voorstel uitwerken over een aantal thema's die wij de eerste weken of de eerste maanden van het jaar aan bod willen laten komen. Als wij de regeling van de werkzaamheden op punt 1 van de volgende commissievergadering zetten, kunnen wij er met elkaar over discussiëren. Als dat gebeurt, voorzitter, neem ik genoegen met een schriftelijk antwoord op alle vragen die ik heb ingediend.

De **voorzitter**: Wij zullen proberen morgen na de mondelinge vragen met het bureau van de commissie samen te komen om ons hierover

Le **président**: Demain, après les questions en séance plénière, je

te beraden. Dan is toch iedereen hier. Mevrouw Pöttgens zal u contacteren over de plaats waar dat kan gebeuren.

convoqu岸rai le bureau de cette commission pour examiner la proposition de M. Van der Maelen.

02.15 Francis Van den Eynde (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, zeer kort. Ik wil nu al de Conferentie van voorzitters, het Bureau enzovoort waarschuwen: het Reglement is er en beschermt de rechten van de oppositie. Als oppositie zal ik mij, wanneer ik dat nodig acht, beroepen op het Reglement.

De **voorzitter**: Vraag nr. 8592 van de heer Van der Maelen wordt omgezet in een schriftelijke vraag.

Le **président**: Toutes les questions de M. Van der Maelen seront transformées en questions écrites.

Vraag nr. 8751 van de heer Van der Maelen wordt eveneens omgezet in een schriftelijke vraag. Mevrouw Vautmans is onderweg. In afwachting van haar komst ga ik door met de volgende vraag. Vraag nr. 8992 van mevrouw Muylle is ingetrokken.

03 Vraag van de heer Guido Tastenhoye aan de minister van Buitenlandse Zaken over "de kritiek van vice-premier Onkelinx op het beleid van minister De Gucht met betrekking tot het Midden-Oosten" (nr. 8972)

03 Question de M. Guido Tastenhoye au ministre des Affaires étrangères sur "les critiques de la vice-première ministre Onkelinx concernant la politique du ministre De Gucht relative au Moyen-Orient" (n° 8972)

03.01 Guido Tastenhoye (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, de heer Marinower is er niet?

De **voorzitter**: Hij heeft gezegd dat hij zou komen om 17 uur. Het is nu 17.15 uur en ik stel voor dat we toch beginnen.

03.02 Guido Tastenhoye (Vlaams Belang): Mijnheer de minister, uw collega, mevrouw Onkelinx, heeft begin november een bezoek gebracht aan Israël. Zij heeft daar een samenwerkingsakkoord afgesloten met haar Palestijnse collega van Justitie Farid Al-Jallad. De bedoeling is om Palestijnse magistraten te gaan opleiden in Brussel. Zij bracht daar ook een bezoek aan Yossi Beilin, de leider van de kleine linkse Israëlische partij Yachad Meretz. Beilin was bijvoorbeeld co-auteur van het vredesplan genaamd het Genève-akkoord.

03.02 Guido Tastenhoye (Vlaams Belang): Comment le ministre réagit-il aux critiques formulées par Mme Onkelinx sur sa politique concernant le Moyen-Orient?

Compte-t-il réorienter sa politique?

Bij die gelegenheid nam Beilin de lakse houding van de EU op de korrel inzake het zoeken naar oplossingen voor het Israëlisch-Palestijns conflict. Mevrouw Onkelinx beaamde deze kritiek en betrok die op de koop toe op een wel zeer directe manier op uzelf, mijnheer de minister, en op uw beleid. Zij heeft dus grondige kritiek op uw beleid. Ik citeer haar: "Het is jammer dat de inspanningen van de vorige minister van Buitenlandse Zaken, Louis Michel, en van mijzelf blijkbaar geen opvolging vinden in dit beleid van huidig minister van Buitenlandse Zaken Karel De Gucht. Dat is bijzonder droef. België zou veel meer kunnen doen. Ik blijf met al mijn bevoegdheden het vredesproces wel ondersteunen". Aldus een scherpe Onkelinx.

Ce dossier a-t-il été soulevé au Conseil des ministres?

Vandaar mijn vragen. Hoe reageert de minister op de zware kritiek van zijn collega Onkelinx op zijn beleid met betrekking tot het Midden-Oosten? Zal de minister als gevolg van de kritiek van mevrouw Onkelinx zijn beleid wijzigen of bijsturen? Is deze zaak reeds aan bod gekomen op de Ministerraad?

03.03 Minister **Karel De Gucht**: Mijnheer Tastenhoye, ik reageer daar zeer stoïcijns op. Als u vraagt of ik mijn beleid ga veranderen, dan is het antwoord neen. Dat is niet op de Ministerraad of op het kernkabinet ter sprake gekomen omdat ik daar de noodzaak niet van inzag. Had ik daar wel de noodzaak van ingezien en gevraagd dat dit op de kern ter sprake zou komen, dan was dat binnen de kortste keren ook gebeurd.

Waarom zie ik daar de noodzaak niet van in? In het Midden-Oosten leveren wij een zeer ernstige inspanning. We geven vorm aan het Midden-Oostenbeleid van de Europese Unie binnen de instellingen van de Europese Unie.

Wij hebben – om over projecten te spreken – recentelijk nog beslist om vijf experten ter beschikking te stellen voor de EU-grensobservatiemissie in Rafah, bovenop een financiële bijdrage ten belope van 230.000 euro voor de kosten verbonden aan de missie. Trouwens, de heer Solana heeft ons uitdrukkelijk bedankt om daar zo snel een beslissing in te nemen. Zo zijn wij een van diegenen die ertoe bijdragen dat die post kan starten. Wij doen ook een bijdrage aan het EU-korps, waarvoor wij onder andere experts financieel beheer en administratie ter beschikking stellen. Wij ondersteunen het plan-Wolfensohn voor de economische heropbouw van Gaza.

Op de budgetlijn noodhulp bijvoorbeeld werden in 2005 een aantal projecten gefinancierd voor een totaalbedrag van 2.080.000 euro: een tewerkstellingsproject voor de Westelijke Jordaanoever door UNRWA voor een bedrag van 1.250.000 euro en een rehabilitatieproject voor Palestijnse landbouwgebieden, inclusief medische zorgverlening, door Oxfam Solidariteit ten belope van 830.000 euro. Om een vergelijking te geven: in 2004 – onder mijn voorganger, die mevrouw Onkelinx zoveel beter vond – is er 1.628.750 euro naar die post gegaan.

Wij zijn ook voorstander van kleinschalige projecten die de dagelijkse contacten, de dialoog en de samenwerking bevorderen tussen Palestijnen en Israëli's. Die 'people to people-projecten' vormen een zinvolle aanzet om geleidelijk het wederzijdse vertrouwen te herstellen. Zo hebben we bijvoorbeeld op de budgetlijn preventieve diplomatie, conflictpreventie en GBVB-gemeenschappelijke acties, die allemaal op mijn budget ressorteren, in 2005 in Israël en de Palestijnse gebieden projecten gefinancierd voor een totaalbedrag van 655.669 euro.

Het gaat onder andere om een samenwerkingsproject rond mensenrechten voor Israëlische en Palestijnse advocaten, 'Advocaten Zonder Grenzen', om 'Building Business Bridges', een postuniversitaire MBA-opleiding voor Israëlische en Palestijnse studenten en om de publicatie van het Palestijns-Israëlische 'Journal of Politics, Economics and Culture', een onafhankelijk tijdschrift dat de publieke opinie sensibiliseert en het publieke debat aanmoedigt, ten belope van 44.500 euro. Op die lijnen werd in 2004 voor 815.242 euro aan projecten gefinancierd. Wij zetten die inspanning voort en zelfs in stijgende lijn, dat is de realiteit van de cijfers.

Het programma van Genève is een andere aangelegenheid. Ik heb daar de financiering inderdaad gestopt omdat wij van deze mensen geen concreet project hebben ontvangen. Ik heb de heer Beilin

03.03 **Karel De Gucht**, ministre: Ma réaction est celle d'un stoïque. Je ne compte pas réorienter mes options politiques. Le dossier n'a pas été évoqué au Conseil des ministres, ni au comité ministériel restreint. Je ne l'ai pas jugé nécessaire, étant donné nos efforts réels pour le Moyen-Orient.

Nous avons récemment prévu cinq experts et 230.000 euros pour les missions d'observation de l'Union européenne au point de passage de Rafah, à la frontière palestinienne-égyptienne. Nous avons mis, entre autres, des experts en gestion financière et en administration à la disposition du corps communautaire. Par ailleurs, nous soutenons le plan Wolfensohn pour la reconstruction économique de la bande de Gaza.

L'aide d'urgence que nous avons apportée au Moyen-Orient en 2005 se chiffre à plus de 2 millions d'euros. Nous soutenons notamment un projet de création d'emplois de l'Office de secours et de travaux des Nations Unies pour les réfugiés de Palestine (UNRWA) en Cisjordanie, ainsi qu'un projet de réhabilitation d'Oxfam Solidarité pour les zones agricoles palestiniennes. En 2004, mon prédécesseur a affecté 1.628.750 euros à l'aide d'urgence.

Nous soutenons les projets à petite échelle destinés à promouvoir la collaboration entre Palestiniens et Israéliens. Ces projets, baptisés *people to people*, ont déjà bénéficié d'un soutien de 655 669 euros. Il s'agit d'un projet de coopération sur les droits de l'homme destiné aux avocats, d'une formation post-universitaire destinée aux étudiants et de la publication d'une revue indépendante destinée à encourager le débat public. Nous poursuivons donc, en les intensifiant encore, les efforts entamés par mon prédécesseur à

persoonlijk ontvangen in december 2004 en gezegd dat ik bereid was om een concreet project te financieren als men mij dat voorlegde. Ik heb dat niet gekregen. Ik ben inderdaad niet bereid een soort van structurele financiering van dat initiatief van Genève te blijven ondersteunen.

Trouwens, ik denk dat het initiatief van Genève op een bepaald ogenblik zijn waarde heeft gehad. Ik heb er geen probleem mee dat men dit op een bepaald moment ook gesteund heeft, maar op dit moment heeft het zijn politieke relevantie verloren. Om zeker te zijn dat ik mij daarin niet vergiste, heb ik dat enkele weken geleden in Barcelona ter sprake gebracht tijdens een persoonlijk onderhoud met de president van de Palestijnse Autoriteiten, Abou Abbas. Ik heb gevraagd wat de relevantie is van het initiatief van Genève. Abbas zelf heeft mij bevestigd dat dit zowel aan Israëlische als Palestijnse kant geen politieke relevantie meer heeft. Ik vind dat ik met de zeer beperkte middelen uit mijn budget, relevante politieke projecten moet financieren. Dat is volgens mij een van de criteria die ik moet hanteren. Ik heb dat dan ook niet gedaan. Blijkbaar heeft mevrouw Onkelinx haar ongenoegen hierover geuit. Dat gebeurt evenwel in de beste huishoudens.

ce niveau.

J'ai en effet mis un terme au financement du programme de Genève. J'ai reçu M. Beillin en décembre 2004. Au cours de cet entretien, je lui ai expliqué que j'étais prêt à financer un projet concret s'il m'en soumettait un. Je n'en ai jamais reçu et je ne suis pas disposé à accorder un soutien structurel à cette initiative, qui avait certes un sens par le passé, mais a perdu aujourd'hui toute sa pertinence politique. Il y a quelques semaines, le président de l'autorité palestinienne me l'a encore personnellement confirmé. Ce sont des choses qui arrivent, n'en déplaise à Mme Onkelinx qui aurait exprimé son mécontentement à ce sujet.

03.04 Guido Tastenhoye (Vlaams Belang): Mag ik u erop wijzen dat de heer Marinower ondertussen is toegekomen.

De **voorzitter**: Ik heb dat gemerkt.

03.05 Guido Tastenhoye (Vlaams Belang): We kunnen de vraag over Iran, die we daarnet hebben overgeslagen, nu misschien behandelen?

De **voorzitter**: Wij hebben daarom op hem gewacht. Dit lijkt mij trouwens een belangrijk punt. Wij gaan dit zo dadelijk doen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

De **voorzitter**: Ik stel voor dat we eerst mevrouw Vautmans haar vraag laten stellen. Daarna keren we terug naar punt 20 op de agenda over Iran.

04 Vraag van mevrouw Hilde Vautmans aan de minister van Buitenlandse Zaken over "de doodstraf voor kinderen" (nr. 8926)

04 Question de Mme Hilde Vautmans au ministre des Affaires étrangères sur "la peine capitale pour les enfants" (n° 8926)

04.01 Hilde Vautmans (VLD): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de vraag gaat wat verloren tussen de hoeveelheid vragen die vandaag geagendeerd staan, maar het is wel degelijk een belangrijk probleem.

Amnesty International heeft een rapport gemaakt over de doodstraf voor minderjarigen, voor kinderen. Uit het rapport blijkt zeer duidelijk dat er een groot verschil is tussen de retoriek en de praktijk. Het staat opgesomd in de vragen. Ik zal proberen mij in tijd te beperken door gewoon mijn vragen te stellen: de uitleg staat vermeld in mijn schriftelijke vraag met de cijfers.

04.01 Hilde Vautmans (VLD): Il ressort d'un rapport d'*Amnesty International* concernant la peine de mort pour les mineurs qu'il y a une grande différence entre la rhétorique et la pratique. Des pays tels que la Chine, le Congo, les Philippines et le Pakistan exécutent encore des enfants alors qu'ils ont approuvé la Convention relative aux droits de l'enfant.

Mijnheer de minister, hoe gaat u om met landen waar de doodstraf voor kinderen nog wordt toegepast? Zijn er sancties mogelijk? De meeste landen hebben het Kinderrechtenverdrag goedgekeurd om ervoor te zorgen dat kinderen de doodstraf niet krijgen, maar we zien dat het toch gebeurt: China, Congo, de Filippijnen, Pakistan, en dies meer. Elke dag of toch heel vaak worden daar kinderen terechtgesteld. Hoe kunt u optreden tegenover die landen? Brengt u dat thema ook aan wanneer u op bezoek gaat in die landen en tijdens uw contacten? Zijn er acties mogelijk om bij schending van het Kinderrechtenverdrag op te treden?

04.02 Minister **Karel De Gucht**: Mijnheer de voorzitter, wij volgen de toestand in verband met de doodstraf met grote aandacht, ook binnen de Europese Unie. Wanneer de gelegenheid zich voordoet, spreek ik mij ertegen uit.

Het is juist dat de doodstraf ten aanzien van minderjarigen, jonger dan 18 jaar, een bijzonder verwerpelijke en zeer onmenselijke praktijk is. Wij hebben met de Europese Unie in 1998 richtlijnen aangenomen in verband met de doodstraf. Zij omvatten diverse criteria die de aard en de omvang van de demarches bepalen die worden ondernomen en plaatsen de minimale normen op de voorgrond die wat betreft het internationaal recht door de landen die de doodstraf behouden in hun juridisch apparaat gerespecteerd moeten worden.

De Europese Unie snijdt het vraagstuk van de doodstraf aan in het kader van de dialogen met de verschillende landen en ook in de relaties die zij onderhoudt met derde landen. Zo werd in de loop van dit jaar het probleem van de doodstraf aangehaald bij een twintigtal regeringen van landen die de doodstraf niet hebben afgeschaft. Dat zijn de algemene demarches.

Dan zijn er de individuele demarches die op het niveau van de Europese Unie gebeuren, maar ook op het bilaterale niveau. Een paar maanden geleden is er bijvoorbeeld een discussie geweest over de mogelijke uitvoering van doodstraffen ten aanzien van minderjarigen in Iran. Dat werd ook vermengd met elementen inzake homoseksualiteit et cetera. Ik heb op dat moment de ambassadeur van Iran, de heer Agani, bij mij geroepen om daar uitdrukkelijk uitleg over te vragen.

Ik heb de uitleg gekregen – dat moet ik in alle eerlijkheid zeggen – met een aantal specificaties, waaruit bleek dat het niet alleen ging om louter homoseksuele relaties, maar wel over seksuele intimidatie. Hierbij zijn anderzijds geen doodsstraffen uitgevoerd. Enkele maanden ervoor is er een zelfde geval geweest – twee minderjarige meisjes werden van prostitutie beschuldigd – waarbij men onder buitenlandse druk de straffen in Iran niet heeft uitgevoerd.

Ik ben hier zeer attent voor. Als ik daar lucht van krijg dan probeer ik, binnen de invloed die ik heb, daar maximaal op te wegen.

We hebben als land ook onze steun gegeven aan het tweede wereldcongres tegen de doodstraf, dat plaatsvond in Montreal in oktober 2004. De debatten behandelden er verschillende onderwerpen in verband met de doodstraffen, zoals het uitwerken van betere strategieën ten gunste van de afschaffing ervan.

Le ministre évoque-t-il ce problème lors de ses contacts avec ces pays?

Quels rapports entretient-il avec ces derniers?

Des sanctions sont-elles envisageables ?

04.02 **Karel De Gucht**, ministre: Nous suivons la situation avec une grande attention, y compris au niveau de l'Union européenne. Quand j'en ai l'occasion, je m'exprime contre la peine de mort.

J'estime que la peine de mort pour les mineurs est une pratique répréhensible et inhumaine. L'UE a édicté en 1998 des directives relatives à la peine de mort. Elles comprennent les critères à respecter, également dans le cadre du dialogue et des relations avec des pays tiers. Le problème a été évoqué cette année avec une vingtaine de pays qui n'ont pas aboli la peine de mort.

Sur le plan bilatéral, j'ai par exemple demandé à l'ambassadeur d'Iran des explications concernant l'éventualité de la peine de mort pour des mineurs et des homosexuels. Il s'est avéré par la suite que dans ces cas, la peine de mort n'était pas exécutée. Je suis très attentif à ce problème et j'essaye d'user autant que possible de mon influence.

We hebben ons ook aangesloten bij de verklaringen van het Verenigd Koninkrijk – in hun hoedanigheid van voorzitter van de Europese Unie – ter gelegenheid van de werelddag gewijd aan de afschaffing van de doodstraf.

U weet dat er een recent arrest is van het Hooggerechtshof van de Verenigde Staten van Amerika van maart laatstleden, dat executies van minderjarigen ongrondwettelijk heeft verklaard. Dit is een stap in de goede richting.

In het algemeen vind ik de doodstraf een barbaarse zaak. Er was vorige week nog het dossier in Californië van de voormalige bendeleider die sindsdien andere inzichten had gekregen. Ik vind het totaal onmenselijk dat men iemand 14 jaar op death row laat zitten en dan uiteindelijk executeert. Ik vind dat een totaal onmenselijke zaak. Als men dan de rechtvaardiging van Schwarzenegger ziet dan raakt die kant noch wal.

Ik vind dit een barbaarse daad. Ik heb in mijn contacten met de Amerikaanse autoriteiten verschillende malen beklemtoond dat de totaal verschillende opvatting over de doodstraf de Verenigde Staten van Amerika en Europa fundamenteel scheidt.

04.03 Hilde Vautmans (VLD): Mijnheer de voorzitter, ik zou de minister uiteraard willen danken. Ik ben blij dat u er op de fora de nodige aandacht aan besteedt. U weet ook, mijnheer de minister, dat we hier met de meerderheid aan het begin van deze legislatuur een wetsvoorstel hebben goedgekeurd waarin we de afschaffing van onze doodstraf in de Grondwet hebben verankerd.

04.03 Hilde Vautmans (VLD) : Je me réjouis de l'attention que le ministre accorde à la question. Nous avons adopté récemment une proposition de loi visant à inscrire l'abolition de la peine capitale dans la Constitution.

Ik denk dat wij op dat vlak al een grote rol spelen en ik ben blij dat u daar de nodige aandacht aan besteedt.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

05 Samengevoegde vragen van

- de heer Guido Tastenhoye aan de minister van Buitenlandse Zaken over "het kernprogramma van Iran en de herhaalde bedreigingen van de Iraanse president tegenover Israël" (nr. 8417)
- de heer Claude Marinower aan de minister van Buitenlandse Zaken over "de nieuwe uitlatingen van de Iraanse president over de Staat Israël" (nr. 9442)
- de heer Claude Marinower aan de minister van Buitenlandse Zaken over "de nieuwe uitlatingen van de Iraanse president over de Staat Israël" (nr. 9467)
- de heer Hervé Hasquin aan de minister van Buitenlandse Zaken over "de uitlatingen van de Iraanse president over de staat Israël" (nr. 9483)

05 Questions jointes de

- M. Guido Tastenhoye au ministre des Affaires étrangères sur "le programme nucléaire de l'Iran et les menaces répétées du président iranien à l'adresse d'Israël" (n° 8417)
- M. Claude Marinower au ministre des Affaires étrangères sur "les nouvelles déclarations du président iranien à propos de l'État d'Israël" (n° 9442)
- M. Claude Marinower au ministre des Affaires étrangères sur "les nouvelles déclarations du président iranien à propos de l'État d'Israël" (n° 9467)
- M. Hervé Hasquin au ministre des Affaires étrangères sur "les déclarations du président iranien relatives à l'État d'Israël" (n° 9483)

05.01 Guido Tastenhoye (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het Internationaal Atoom Energie Agentschap – IAEA – heeft enkele maanden geleden een resolutie aangenomen

05.01 Guido Tastenhoye (Vlaams Belang) : L'Agence internationale de l'Énergie

om de fundamentalistische dictatuur die Iran is omwille van zijn atoomwapenprogramma op het matje te roepen bij de VN-Veiligheidsraad.

Dat is bij mijn weten intussen nog niet gebeurd. De Europese trojka – Groot-Brittannië, Duitsland en Frankrijk – die al geruime tijd via diplomatieke kanalen Iran ervan probeert te overtuigen een punt te stellen achter zijn verrijgingsproces van uranium – totnogtoe zonder succes – zet haar poging verder. Ik denk dat ze vandaag daarmee opnieuw begint om Iran ertoe te overhalen af te zien van dat uraniumverrijkend proces dat hen in staat moet stellen een atoombom te maken.

Intussen laat de Iraanse president Mahmoud Ahmadinejad geen gelegenheid voorbijgaan om zware bedreigingen te uiten tegenover de staat Israël. Zo stelde de Iraanse president op 26 oktober 2005 dat Israël, en ik citeer: "van de kaart moet worden geveegd". Op 9 december 2005 zaaide hij twijfel over de holocaust en stelde hij dat men de "zionisten" maar moest verhuizen naar Europa, meer bepaald naar Duitsland of Oostenrijk. Op 14 december jongstleden was het weer raak. Toen noemde hij de holocaust een mythe die de Europeanen als excuus hebben gebruikt om een Joodse staat te kunnen stichten in het hart van de islamitische wereld.

Mijnheer de minister, de Westerse wereld reageerde net als u met afgrijzen op deze agressieve uitlatingen. In Israël gingen reeds stemmen op – ik citeer bijvoorbeeld de nieuwe Likod-voorzitter Netanyahu – om de atoominstallaties van Iran met geweld te ontmantelen. Volgens de Israëlische legerleider luitenant-generaal Dan Halutz is het mogelijk dat Iran in maart 2006 – dat is binnen amper drie maanden – begint met de verrijking van uranium en binnen twee tot drie jaar in staat zou kunnen zijn om atoombommen te maken.

Mijnheer de minister, ik heb de volgende vragen.

Hoe schat u op dit ogenblik de toestand in met betrekking tot het kernwapenprogramma van Iran?

Wat was de reactie van de Belgische overheid en van de EU op de herhaalde zware bedreigingen van de Iraanse president tegenover Israël?

Komt er nog een initiatief van de VN-Veiligheidsraad? Dat lijkt immers een beetje dood te bloeden.

Welke rol kan België spelen om Iran ertoe te overhalen af te zien van een kernprogramma dat voor militaire doeleinden zou kunnen dienen?

Acht u het nodig en desnoods aangewezen dat het kernprogramma van Iran met militair geweld wordt afgestopt als diplomatiek overleg niets uithaalt?

05.02 Claude Marinower (VLD): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik had u in feite een tweetal vragen gesteld. Deze vraag sluit in feite nauw aan bij hetgeen ik u eind oktober vroeg. U was toen in het buitenland en de premier was toen ook niet beschikbaar. Minister Dewael heeft dan op 26 oktober namens de regering geantwoord.

atomique a adopté il y a quelques mois une résolution pour rappeler la dictature fondamentaliste iranienne à l'ordre dans le cadre de son programme d'armement atomique devant le Conseil de sécurité des Nations Unies. La Grande-Bretagne, l'Allemagne et la France ne ménagent pas leurs efforts diplomatiques pour convaincre l'Iran de mettre un terme à son processus d'enrichissement de l'uranium.

Pendant ce temps, le président iranien Mahmoud Ahmadinejad ne manque aucune occasion de proférer de lourdes menaces à l'égard de l'État d'Israël et du peuple juif. Le monde occidental réagit avec effroi à ces démonstrations d'agressivité. En Israël, des voix se sont déjà élevées pour exiger le démantèlement par la force des installations atomiques iraniennes.

Où en est, selon le ministre, la situation en ce qui concerne le programme d'armement nucléaire de l'Iran actuellement?

Comment réagissent les autorités belges et l'Union européenne aux lourdes menaces que fait peser le président iranien sur Israël?

Une initiative sera-t-elle prise par Conseil de sécurité des Nations Unies?

Quel rôle la Belgique peut-elle jouer pour inciter l'Iran à renoncer à son programme nucléaire?

Selon le ministre, est-il possible ou souhaitable de mettre un terme à ce programme en recourant à la force?

05.02 Claude Marinower (VLD) : Pour la seconde fois en peu de temps, le président iranien a fait connaître au monde son opinion au sujet de l'État d'Israël. Ceux qui

Men dacht toen dat dit niet zou escaleren maar blijkbaar is in dergelijke uitspraken altijd nog een escalatie mogelijk.

Ik heb vastgesteld dat men dergelijke uitspraken "onaanvaardbaar" en "niet acceptabel" vond. Ik stel mij de vraag of deze uitspraken, die in stijgende lijn gaan vermits de Iraanse president telkens nog een overtreffende trap vindt, ons niet op een punt hebben gebracht dat zeer dringend dit overschrijden van de 'roodste' lijn moet worden gesanctioneerd. In onze wetgeving is het opgenomen. Het wordt ook ieder jaar herhaald. Er is trouwens ook een vaste datum voor vastgelegd. 'Nooit meer!', in onze Westerse samenleving heeft deze uitdrukking ingang gevonden.

Men stelt vast dat er uitspraken worden gedaan die steeds in overtreffende trap gaan. Eerst gaat het over "het van de landkaart vegen" van een staat. In feite ging het over "uitroeien" want dat is een paar maanden geleden eigenlijk gezegd. Nu zijn wij aanbeland bij: "Wat zitten jullie in Europa toch te zeggen over die staat? Die staat is een kunstmatige creatie van degenen die geoordeeld hebben dat de oprichting van die staat noodzakelijk was na de holocaust." Men zei ook dat "men die staat dan maar moet oprichten op de plaats waar het is gebeurd, in Europa".

Vervolgens kwam er de overtreffende trap door te verklaren dat de holocaust een mythe is. Wij blijven nog altijd bij het verklaren dat dit onaanvaardbaar is. We gaan echter niet verder. De vraag is of in deze de lijn van het acceptabele niet definitief is overschreden.

Des te meer ik heb moeten vaststellen dat recent een van de ministers van diezelfde staat er nog een schep bovenop deed met zijn uitspraak dat hij absoluut geen bezwaar had tegen de uitspraken van de Iraanse president. De speaker van het Zweeds parlement heeft wel opgeroepen elk contact met het Iraans parlement te verbreken.

Ik weet dat het altijd een moeilijke discussie. Sommigen willen ter plekke blijven om er druk uit te oefenen en de zienswijze te proberen aan te passen. Ik stel vast dat de zienswijze hoegenaamd niet verandert maar dat het erger en erger wordt. De discussie heeft niets van doen met zich mengen of niet mengen in de interne zaken van een soevereine staat. Vraag is of ons land en Europa nog verder diplomatieke relaties wenst te blijven onderhouden met een staat die op geen enkele manier hetzij verontschuldigingen heeft aangeboden, hetzij een van de woorden van de uitspraken van de president op dat vlak heeft ingetrokken, die overigens niet van gisteren dateren.

Indien we kiezen voor een stilte op Belgisch of Europees vlak, zitten we, mijns inziens, in een bijzonder gevaarlijke situatie. Dat zou willen zeggen dat geen enkele politieke sanctie of zelfs maar een morele verontwaardiging kan geuit worden, zelfs als dit soort terminologie gehanteerd wordt door de president van een niet onbelangrijke staat.

Mijnheer de minister, we mogen absoluut niet het slachtoffer worden van mensen die aan een soort selectieve amnesie lijden. Ik herinner me dat ook in dit land en dit Parlement met een andere regering maar niet zo lang geleden, zeer duidelijke uitspraken werden gedaan ten overstaan van een Oostenrijkse onderdaan die zelfs geen president was. Men wilde met die persoon geen zaken doen. Het gaat over Jörg Haider. Hij is zelfs geen staatshoofd in Oostenrijk.

pensaient qu'il ne pourrait tenir des propos pires que ceux qu'il avait tenus il y a peu se trompaient. Cette fois-ci, il a déclaré en effet qu'Israël devrait déménager. Qui plus est, il a mis en doute la shoah. De telles déclarations sont inadmissibles, d'autant qu'elles sont faites au moment où l'Iran négocie avec l'Union européenne et les États-Unis à propos de son programme nucléaire.

Quelles sont les limites de la diplomatie dans ce dossier?

La question que nous nous posons depuis toujours est de savoir si nous devons rompre tout contact avec l'Iran, comme l'a préconisé récemment un parlementaire suédois, ou si nous devons nous efforcer d'entretenir des relations avec ce pays et de nous en servir comme d'un levier pour influencer la position adoptée par Téhéran. Mais la Belgique et l'Union européenne souhaitent-elles encore entretenir des liens avec un État qui ne présente pas d'excuses pour de telles déclarations de la part de son président?

Si elles se taisent, leur silence n'équivaudra-t-il pas à une carte blanche pour des propos qui peut-être iront encore plus loin dans l'abjection?

Quelle position le gouvernement belge adopte-t-il par rapport aux déclarations du président iranien?

Quelles actions peut-il entreprendre ou entreprendra-t-il, outre la convocation de l'ambassadeur iranien?

Une quelconque initiative a-t-elle déjà été prise au niveau européen?

Quel est l'effet de ces déclarations sur les négociations en cours avec l'Iran?

Of Moammar Khadafi in Libië, zonder nog te spreken over Jean-Marie Le Pen. Wij zouden het ook kunnen hebben over Roeland Raes, dat is misschien duidelijk voor de heer Tastenhoye, die niets anders heeft gezegd en over anderen met wie men relaties onderhoudt. De Iraanse president heeft op dat vlak niet veel anders gezegd dan Le Pen en Roeland Raes. Dat mag ook eens gezegd worden. Als ik de heer Tastenhoye dit vandaag hoor zeggen, denk ik dat hij waarschijnlijk over een andere politieke partij spreekt, maar niet degene die ik ken.

Er zijn democraten in de Arabische Staat. Ik haal het voorbeeld aan van een bijzonder merkwaardige priester in Nazareth, Shufami, die zelf is opgestaan en heeft gezegd dat het moet gedaan zijn met vergelijkingen te maken met de holocaust. Dat is perfect te vergelijken met wat zich in het Midden-Oosten afspeelt. Dit is niet meer de kern van de discussie. De kern van de discussie is dat de Iraanse president zegt dat de holocaust een mythe is; "Neem die Staat gewoon naar Europa, zie dat je dat daar eventjes gebruikt en richt die Staat terug op". Ik denk dat het struisvogelpolitiek zou zijn te denken dat die vergelijkingen, die meer en meer veld winnen, links en rechts niet worden gehoord.

Als dat soort uitspraken wordt tegengesproken als "dit is niet meer aanvaardbaar" en "dat soort taal willen we niet meer horen" en daar blijft het bij, dan is dat een vrijgeleide voor verdere uitspraken in deze zin. Als hiertegen niet meer wordt ondernomen dan tot nu toe, dan meen ik dat wij de wanhoop nabij zijn ten aanzien van wat wij zijn in dit Parlement en ten overstaan wat hier aan het gebeuren is. Ik denk niet dat ik mij in dat soort visie kan inschrijven.

Ik heb in het kader van de verschillende uitspraken een aantal vragen aan de minister gesteld. Ik wijs er trouwens op dat in onze fractie de heer Chevalier ook een vraag had ingediend, maar ze heeft ingetrokken. Die gevoelens leven dus niet alleen bij mij, mocht daarover twijfel bestaan. Het zijn gevoelens die bij mijn fractie leven.

Graag kreeg ik antwoord op een aantal vragen.

Wat is het standpunt van de Belgische regering? Die vraag werd reeds gesteld bij de vorige uitspraak, maar sindsdien zijn er nieuwe uitspraken, ook naar aanleiding van de commissie van vandaag.

Ik had het reeds over de overtreffende trap. Welke acties kan of zal de regering ondernemen, naast het ontbieden van de Iraanse ambassadeur zoals de vorige keer is gebeurd? Is er op Europees vlak enig initiatief ontwikkeld? Ik dacht het niet. Indien niet, zal België dan een initiatief ontwikkelen? Wat is het effect van deze uitlatingen op de momenteel aan de gang zijnde onderhandelingen met Iran?

Ik herneem nog een aantal vragen. Wat zijn volgens u de grenzen om het diplomatieke pad te verlaten? Op welke wijze kan er volgens u kort en krachtig een einde worden gesteld aan deze situatie?

05.03 Hervé Hasquin (MR): Monsieur le président, monsieur le ministre, je vous promets d'être bref. Je ne reprendrai donc pas toute une série d'éléments déjà évoqués par mes prédécesseurs.

Par ailleurs, entre le moment où une question est introduite et celui où

Quelles sont les limites des possibilités diplomatiques?

De quelle manière peut-il être fermement et rapidement mis fin à cette situation?

05.03 Hervé Hasquin (MR): Ik verheug mij over de veroordeling van de uitlatingen van de Iraanse president door de Europese Raad. Toch moeten we ons zorgen

on a l'occasion de la développer, un certain nombre d'événements peuvent se passer comme, par exemple, un Conseil européen.

Monsieur le ministre, je me réjouis bien évidemment de la position prise par le Conseil européen. Nous avons eu l'occasion de prendre connaissance de la mise en garde qui a été délivrée à l'issue de ce Conseil. Néanmoins, j'ai pu constater l'une ou l'autre chose inquiétante, me semble-t-il.

Voilà un mois, en tout cas quelques semaines, à l'occasion d'un mini-débat, j'ai fait remarquer que l'on ne s'en rendait pas compte mais que, pourtant, un nouvel Hitler était né. Vous ne m'empêcherez pas de rester historien en toute circonstance. Je constate que l'on assiste actuellement, avec le président iranien, à un processus psychologique et à une évolution qui présentent d'étranges similitudes avec ce que l'on a connu dans les années 1930. A l'époque, il était aussi de bon ton de considérer qu'après tout, il était un peu original, peut-être un peu fou, mais qu'il y aurait suffisamment de garde-fous autour de lui en Allemagne. Ce monsieur a ainsi commencé à maîtriser un arsenal militaire important. Nous savons maintenant ce qu'il en est advenu.

Je constate que ce genre d'individu reste tout à fait insensible, totalement imperméable à toutes les recommandations de type politique ou moral qui peuvent être faites par des institutions internationales. On pourrait publier des communiqués toutes les semaines, cela ne changerait rien. Ce genre d'individu est "ailleurs", dirais-je, dans un autre monde et a la certitude – j'en suis intimement convaincu – d'exprimer le point de vue, je l'espère, d'une minorité, mais d'une minorité importante de sa population.

Par conséquent, s'il est important que, du point de vue de la politique internationale, un certain nombre de condamnations, de mises au point ou d'avertissements fuent, il ne faut se faire aucune illusion: l'emballement va continuer. Cela est d'autant plus inquiétant que ce personnage est à la tête d'un pays qui veut de plus en plus maîtriser le processus nucléaire. A ce sujet, il y a consensus dans tout le pays. Les Iraniens ne s'en cachent pas.

Ce qui m'intéresse, c'est de savoir si au-delà des condamnations pour la forme, l'Union européenne – ce n'est pas la petite Belgique qui peut jouer un rôle en la matière et influencer sur le cours des choses – compte envisager un jour, à moins qu'on en ait déjà discuté, de rappeler les ambassadeurs et d'isoler Téhéran? Si on n'en arrive pas à des mesures de cet ordre, rien ne changera. Ou alors, et cela ne plaide pas en faveur de l'Europe comme cela ne plaiderait pas pour un certain nombre de pays dans les années 1930, certains circuits économiques, industriels, d'échanges commerciaux qui nous échappent font taire les consciences. Au nom d'autres impératifs, on préfère se taire jusqu'à ce qu'il soit trop tard. Je crains que l'Europe ne soit engagée de plus en plus loin dans cette voie. Je voudrais avoir votre avis sur la question, monsieur le ministre.

05.04 Karel De Gucht, ministre: Monsieur le président, je dois dire que je suis d'accord avec l'analyse que vient de faire notre cher collègue Hasquin. Néanmoins, il faut également se demander ce qu'on peut faire. C'est un tout autre problème!

Je vais vous présenter mon analyse personnelle.

maken.

Enkele weken geleden merkte ik al op dat er een nieuwe Hitler opgestaan was. Het was in de jaren 30 echter ook bon ton om de eerste Hitler af te schilderen als een beetje gek, maar ach, er waren in Duitsland wel genoeg mechanismen en knipperlichten die zouden voorkomen dat hij kwaad zou kunnen.

Dat soort individuen trekt zich hoegenaamd niets aan van politieke of morele aanbevelingen van internationale instellingen. We mogen ons dan ook geen illusies maken: die bal is aan het rollen, en dit valt niet meer tegen te houden. Dat is uiterst verontrustend, temeer daar dat sujet aan het hoofd staat van een land dat de nucleaire technologie wil beheersen.

Is de Europese Unie van plan het niet bij pro forma veroordelingen te laten en denkt ze eraan haar ambassadeurs terug te roepen en Teheran te isoleren? Zonder dergelijke maatregelen zal er niets veranderen. Of, en dat pleit niet voor Europa, geeft men er de voorkeur aan te zwijgen wegens economische beweegredenen waarop we geen greep hebben, tot het te laat is? Ik vrees dat Europa meer en meer die kant opgaat.

05.04 Minister Karel De Gucht: Ik sluit me bij de analyse van de heer Hasquin aan. We moeten ons echter ook de vraag stellen wat we kunnen ondernemen. Dat is een totaal andere kwestie!

Première observation. L'Iran veut posséder tout le cycle nucléaire et décider, de son propre chef, de son utilisation. Il veut décider, seul, s'il l'utilise pour des raisons pacifiques, militaires, civiles ou pour des raisons d'hégémonie. Sur ce dernier point, on rencontre un certain consensus national, pour ne pas dire un consensus national certain. Chacun s'accorde à dire que cette situation est extrêmement dangereuse.

Deuxième observation. Je me réfère à des contacts répétés avec les ministres concernés: mes collègues européens, mon collègue américain mais aussi chinois et russe. Aucun pays civilisé ne veut que l'Iran possède une bombe nucléaire! Cette idée est réconfortante. Pourquoi? Parce qu'il ne faut pas oublier que, par le passé, on a autorisé certains autres pays, comme par exemple l'Inde et le Pakistan, à aller de l'avant et à posséder la bombe nucléaire alors que cela ne s'est pas passé conformément aux directives de l'Agence internationale pour l'énergie nucléaire. Il est donc réconfortant de savoir que tout le monde est conscient du risque majeur pour toute la planète si l'Iran possédait une telle arme!

Se pose alors la question de l'attitude à adopter, de la procédure à suivre pour éviter que cela se produise. Sur ce point, les analyses ne sont pas tout à fait concordantes. Certains pays sont d'avis qu'il faut aller devant le Conseil de sécurité dès que possible et d'autres refusent en affirmant qu'il faut continuer à négocier avec l'Iran, qu'il faut éventuellement faire d'autres propositions qui seraient de nature à satisfaire l'Iran, comme par exemple l'idée soutenue par la Russie de sous-traiter un élément dans le cycle nucléaire.

La proposition consiste pour l'Iran à sous-traiter une partie de ce cycle à un autre pays, par exemple la Russie. Celle-ci n'est pas forcément candidate – c'est ce que m'a dit Lavrov – et accepterait volontiers que ce soit un autre pays. L'essentiel est de retirer à l'Iran une section du cycle nucléaire.

Par ailleurs, il faut observer que, si l'on se rend devant le Conseil de sécurité, les options sont limitées. En effet, si ce n'est que pour condamner l'Iran, cela ne changera pas grand chose! Avant d'agir de la sorte, il faut se concerter pour déterminer quelle est la meilleure mesure à prendre envers l'Iran.

Je suis d'avis – je vous le dis très clairement – que les aspirations nucléaires de l'Iran constituent un danger majeur à l'échelle planétaire! D'ailleurs, l'Iran essaie d'obtenir de l'uranium un peu partout dans le monde alors que ce pays possède des mines d'uranium. C'est un indice.

Wat betreft de uitspraken van de heer Ahmadinejad, ben ik het eens met wat de heren Hasquin en Marinower hebben gezegd. Het is natuurlijk een beetje te eenvoudig om te zeggen dat de heer Ahmadinejad een speciaal iemand is en zomaar wat van die zaken zegt. Het is ook te eenvoudig het voor te stellen alsof we niet goed weten of we zijn woorden nu moeten beschouwen als ernstige uitspraken of als kolder.

Eerlijk gezegd, ik denk dat we zijn uitspraken wel ernstig moeten nemen. Een van de redenen waarom ik persoonlijk denk dat we ze

Iran wil de volledige nucleaire cyclus beheersen en zelf over het gebruik beslissen. Iedereen is van oordeel dat die toestand bijzonder zorgwekkend is en dat we waakzaam moeten blijven. Geen enkel beschaafd land wil dat Iran over een kernbom beschikt. We kunnen troost putten uit de vaststelling dat iedereen zich bewust is van het groot gevaar waarin de wereld verkeert.

Vervolgens moeten we onze houding bepalen. Hierover lopen de meningen uiteen. Volgens sommige landen moet de kwestie voor de Veiligheidsraad worden gebracht. Andere zijn dan weer van oordeel dat men andere voorstellen moet doen om Iran tevreden te stellen. Zo heeft Rusland voorgesteld om een onderdeel van de nucleaire sector uit te besteden.

Het is de bedoeling een onderdeel van de nucleaire cyclus bij Iran weg te halen.

Ten aanzien van de Veiligheidsraad zijn de mogelijkheden beperkt. Als Iran enkel maar wordt veroordeeld, zal dat niet veel veranderen!

De nucleaire ambities van Iran zijn een groot gevaar voor de wereldvrede. Iran tracht trouwens zowat overal uranium te verkrijgen, terwijl het op zijn eigen grondgebied over uranummijnen beschikt. Dat is een teken aan de wand.

En ce qui concerne les déclarations du président iranien, M. Ahmadinejad, la question se pose de savoir dans quelle mesure elles doivent être prises au sérieux. Personnellement, je les prends très au sérieux. Cet homme est plus qu'un excentrique, il est radical et dangereux et peut compter sur un

ernstig moeten nemen, is dat zowel onder de vorige president Katami als nu onder Ahmadinejad de religieuze leider in Iran dezelfde is gebleven, namelijk Khamenei. Ahmadinejad verwijst in zijn uitspraken bovendien, niet totaal ten onrechte, naar de uitspraken, analyses en benadering van Khomeini, die op een bepaald ogenblik inderdaad uitgesproken agressief waren.

Met andere woorden, denken dat de heer Ahmadinejad een zonderling is wiens uitspraken op niets steunen, is naar mijn bescheiden mening niet juist. Hij is misschien wel degene die het zegt, maar ik vrees dat meerdere personen in Iran hetzelfde denken, en trouwens niet alleen in Iran. Ook in andere landen van het Midden-Oosten is dat het geval. Men moet zich daar goed van bewust zijn.

Dat is dus een gevaarlijke situatie die zich voordoet. Daarbij rijst de vraag hoe we daarop moeten reageren.

Op een bepaald ogenblik had ik de bedoeling – ik was daarvoor herhaalde malen uitgenodigd, maar ik zal wel niet de enige zijn geweest – om naar Teheran te reizen, niet om in de salons van Teheran te worden ontvangen - ook in een theocratie zijn er immers salons -, maar wel om er in alle duidelijkheid te zeggen wat ik van die uitspraken vind, wat ik hier nu trouwens kom te zeggen, en wat ik vind van de nucleaire aspiraties van Iran.

Na de recente uitspraken van Ahmadinejad heb ik de mogelijkheid van een dergelijk bezoek aan Teheran sine die uitgesteld. Alleen al naar Teheran gaan, zou door het regime immers worden bekeken als een ondersteuning of een verminderde afwijzing van hun woorden. Een beschaafd land kan daar dus op dit moment niet naartoe gaan.

Ik had ook een afspraak met de Iraanse ambassadeur in Brussel. Ik heb die reis afgezegd, ik heb mij gewoon laten verontschuldigen. Ik heb gezegd dat het mij speet maar dat ik vond dat ik in de gegeven omstandigheden met hem geen contact moest hebben. Ik denk dat dit bij de man in kwestie vrij hard is overgekomen. Iedereen heeft natuurlijk gezegd dat wat door Ahmadinejad is verteld totaal onaanvaardbaar en schandalig is en niet in een geciviliseerde maatschappij thuishoort. Het is echter juist dat het parole parole zijn en dat men daar eindeloos mee verder kan gaan.

Ik moet u echter ook eerlijk zeggen, collega's Hasquin en Marinower, dat ik niet weet hoeveel verder ik kan gaan dan te zeggen dat ik weiger hem te zien, dat ik weiger naar zijn land te gaan en dat ik hem veroordeel enzovoort. Daar zitten wij aan het einde van wat wij kunnen doen. Dat moeten we ook goed weten.

Ik denk dus dat als wat zich hier afspeelt niet op korte termijn een wat andere richting uitgaat, het dreigt in het Midden-Oosten een zeer explosieve situatie te creëren, met name tussen Israël en Iran. Ik kan mij moeilijk inbeelden dat Israël de mogelijkheid dat Iran een nucleair wapen zou bezitten zal aanvaarden. Ik kan mij dat moeilijk inbeelden, wat nu ook de uitslag is van de verkiezingen, welke politieke partij er nu ook aan het bewind komt in Israël. Dat gaat er bijzonder weinig aan veranderen. Dat is volgens mij een optie die onaanvaardbaar is en zal blijken te zijn voor Israël. Dat is dus een zeer gevaarlijke, explosieve situatie.

large soutien au sein de l'Iran et dans le reste de la région, ce qui peut créer une situation explosive.

Comment notre pays peut-il réagir à cette situation? Il s'agit là d'une autre affaire. La visite prévue à Téhéran a été reportée pour une durée indéterminée et une rencontre avec l'ambassadeur iranien à Bruxelles a été annulée. Ces mesures ont été durement ressenties, mais dans le même temps nous avons atteint la limite de ce que notre pays est en mesure de faire.

Ensuite, nous ne pouvons qu'observer et espérer que l'Iran fera le bon choix. Si l'Iran veut appartenir à la communauté internationale, il est évident que ce pays possède un énorme potentiel économique et stratégique. Mais si l'Iran continue à manquer de respect pour la communauté internationale et continue à s'engager dans la voie de l'intégrisme et du fondamentalisme, comme cela semble malheureusement être la tendance, il est clair que la situation n'en deviendra que plus explosive. Il est à présent manifeste qu'Israël n'acceptera jamais l'idée d'un Iran possédant des armes nucléaires.

De keuze waar Iran eigenlijk voor staat is of Iran wil behoren tot de internationale gemeenschap en daar regionaal misschien ook wel een vrij belangrijke rol in spelen. Het is natuurlijk geen klein land, een land met heel wat economische mogelijkheden. Het is een land dat bijvoorbeeld een strategische rol kan spelen in het bestrijden van het terrorisme, als het dat zou willen. Wil men tot die internationale gemeenschap behoren en bijvoorbeeld die rol spelen, ook naar het terrorisme, of blijft Iran voortgaan op de weg die men nu bewandelt, namelijk aspiraties hebben op het nucleaire vlak, met een fundamentalistische opstelling en meer dan vermoedens dat een aantal terroristische bewegingen worden gesteund? Op die manier plaatst men zich eigenlijk de facto buiten de internationale gemeenschap. Ik denk dat dit de vraag is waarmee Iran geconfronteerd wordt.

Spijtig genoeg gaat alles wat wij de laatste maanden horen in de richting dat Iran zich van de hele internationale gemeenschap niets aantrekt en zijn eigen integristische, theocratische en antidemocratische weg bewandelt. Ik vind dat Iran een van de dossiers is die ons zeer moeten bekommeren op het internationale vlak.

De **voorzitter**: Ik denk dat de discussie over Iran zeer duidelijk was, zowel voor de vraagstellers als voor de minister.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

06 Vraag van de heer David Geerts aan de minister van Buitenlandse Zaken over "de modaliteiten van het uitreiken van visa aan Indiërs die ons land willen bezoeken" (nr. 8991)

06 Question de M. David Geerts au ministre des Affaires étrangères sur "les modalités de la délivrance de visas aux Indiens qui souhaitent visiter notre pays" (n° 8991)

06.01 David Geerts (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik zal het zeer kort houden. Begin november zat ik op een conferentie over het internationale verkeer tussen India en de Europese Unie, en met name ook België. Op dat moment had u een bezoek aan India gepland, dat echter niet heeft plaatsgevonden omdat men daar in een regeringscrisis zat.

De vragen die daar bij verschillende sprekers naar voren kwamen, hadden betrekking op de moeilijkheden bij het bekomen van een visum, zowel voor familieleden van personen die hier een zaak hebben als voor zakenpartners. Eigenlijk waren die frustraties vrij hoog. Ik denk dat zij negatieve economische gevolgen zullen hebben.

Bent u op de hoogte van het feit dat dat een punt van wrevel is?

Is er inderdaad statistisch een beperkte kans dat men een visum kan krijgen?

Zijn er richtlijnen gegeven om die visa zeer beperkend uit te reiken?

06.02 Minister Karel De Gucht: Mijnheer Geerts, op het consulaat-generaal te Mumbai, zijn er dit jaar 13.245 visa aangevraagd. Er zijn 12.360 visa uitgereikt. Op de ambassade in New Delhi gaat het respectievelijk om 4.066 en 3.102 visa.

06.01 David Geerts (sp.a-spirit) : Une conférence d'est tenue la semaine dernière sur le renforcement du commerce entre l'Inde et l'Europe. Parmi les doléances les plus fréquentes, il y a le véritable calvaire administratif que constitue l'obtention d'un visa pour les membres de la famille et les partenaires d'affaires qui veulent séjourner dans notre pays.

Le ministre sait-il que ces problèmes génèrent une certaine hostilité?

Bruxelles a-t-elle émis des directives insistant sur la stricte interprétation de conditions d'octroi des visas?

06.02 Karel De Gucht, ministre: Oui, je suis au courant du ressentiment que génèrent ces problèmes de visa mais les

Er zijn vanuit Brussel geen richtlijnen gegeven de visa zeer strikt te interpreteren. Ik ben mij ervan bewust dat dit een punt van wrevel is.

Trouwens, tijdens recente gesprekken tussen mijn departement, de dienst Vreemdelingenzaken en de Indo-Belgische Diamantairsassociatie is over die materie gesproken. Ik ben er ook persoonlijk over aangesproken. Wij hebben de punten van kritiek voorgelegd aan het consulaat-generaal in Mumbai. Ons consulaat-generaal heeft onmiddellijk gereageerd en stelt dat voor bonafide aanvragers momenteel reeds heel wat faciliteringen bestaan.

Ik geef het voorbeeld van het uitreiken van visa die één jaar geldig zijn met meerdere bijeenkomsten, wat in de diamantsector zeker het geval is.

Voor een doorsnee dossier worden enkel de noodzakelijke documenten gevraagd, zodat de beslissing op een snelle en correcte manier kan worden genomen. U ziet ook dat in Mumbai, waar de diamantsector zich in eerste instantie bevindt, het percentage afgeleverde visa bijzonder hoog ligt.

Ik heb mijn administratie gevraagd te bekijken of er eventueel geen bijkomende systemen kunnen bestaan, waarbij de procedure nog kan worden verkort in functie van bijvoorbeeld een lijst van bedrijven die in België en India regelmatig contact hebben met elkaar, en waarvan men mag aannemen dat zij sowieso bonafide zijn.

Ik moet u wel zeggen dat men daarmee moet opletten. Men mag niet het beeld creëren dat de bedrijven die op een dergelijke lijst zouden staan, bonafide zijn; terwijl degene die er niet zouden op verschijnen niet bonafide zijn. U moet wel het evenwicht behouden tussen faciliteringen voor bepaalde personen, die economisch belangrijk zijn en waarop de Antwerpse diamantairs terecht aandringen.

Die kunnen niet betaald worden door het feit dat het voor andere burgers, Indische burgers, praktisch onmogelijk wordt om een visum te bekomen. Wij werken daaraan om het nog gemakkelijker te maken dan het nu al het geval is. Ik kan u verzekeren dat wij in de praktijk al heel wat faciliteringen hebben voor bonafide aanvragen.

06.03 David Geerts (sp.a-spirit): Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik heb een zeer korte repliek.

Men moet inderdaad voorzichtig zijn door een onderscheid te maken tussen bonafide aanvragen en andere. Dit kan soms zeer delicaat zijn. Blijft de vraag voor zakenpartners die meermaals per jaar een visum krijgen, enerzijds, en voor mensen die hier een zaak hebben en wiens broer, zuster, moeder of dochter naar hier wil komen, anderzijds. Daar is er een probleem. De procedure waarbij men telkens naar de gemeente moet gaan voor attesten die aantonen dat men hier nog woont, of voor een loonfiche, duurt soms heel lang.

06.04 Minister Karel De Gucht: Dat kadert onder andere in de regels van de familiehereniging. Dit is natuurlijk een ietwat andere problematiek dan commerciële visa.

directives sur l'interprétation stricte des conditions d'octroi des visas n'émanant pas de Bruxelles. Cette matière a aussi déjà été discutée avec le consulat général à Mumbai où on nous a assuré qu'il n'y a aucun problème avec les demandes sérieuses et que les seuls documents demandés sont les documents nécessaires. J'ai néanmoins demandé à mon administration d'envisager d'éventuelles améliorations de la procédure. On pourrait ainsi, entre autres, dresser une liste des entreprises sérieuses sans pour autant, bien évidemment, donner à penser que les entreprises qui n'y figurent pas ne seraient pas sérieuses.

06.03 David Geerts (sp.a-spirit) : De telles listes doivent en effet être traitées avec la plus grande prudence. Mais à mes yeux, la procédure entrave surtout les visites familiales.

06.04 Karel De Gucht, ministre: Peut-être cette mesure s'inscrit-elle plutôt dans la problématique du regroupement familial.

06.05 David Geerts (sp.a-spirit): (...).

06.06 Minister Karel De Gucht: Ja, ik weet het, maar om te vermijden dat een bezoek uitmondt in een familiehereniging, wordt dit natuurlijk strikter bekeken. Men moet een evenwicht behouden. Als wij bepaalde zaken op economisch vlak faciliteren, omdat wij weten dat het sowieso om geregelde contacten gaat, dan kan de normale visumbehandeling uiteraard niet als discriminerend worden beschouwd. Inderdaad, dan vraagt u ons eigenlijk om die commerciële visa terug op dezelfde manier te behandelen. You can't have it both sides.

06.07 David Geerts (sp.a-spirit): (...).

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

De **voorzitter**: Het is 18 uur. De minister heeft een agendaprobleem. Hij had gezegd dat hij ons om 18 uur moest verlaten. Ik wil graag het volgende voorstellen. Ik meen dat het ook een elegante oplossing is voor nieuwe vragen of interpellaties die zich zouden aandienen in de loop van de komende weken, begin volgend jaar. Kan iedereen ermee leven – de minister en zijn kabinet hebben, neem ik aan, de antwoorden op alle vragen en interpellaties voorbereid – dat de antwoorden schriftelijk worden bezorgd? Dan heeft iedereen in de loop van de komende dagen een antwoord op zijn vragen of interpellaties.

Vanaf begin volgend jaar – wij zullen dat morgenmiddag nog bekijken met het bureau van de commissie – is er opnieuw ruimte voor nieuwe actuele initiatieven.

06.08 Francis Van den Eynde (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, u vraagt of ik daarmee kan leven. Ik zou zeggen: zeer uitzonderlijk misschien wel.

De **voorzitter**: Dat volstaat voor mij.

06.09 Francis Van den Eynde (Vlaams Belang): Ja maar, ik wil toch mijn interpellatie handhaven. Een interpellatie behelst niet alleen een antwoord. Ik heb er geen probleem mee dat zij nu uitgesteld wordt. Zij staat helemaal achteraan op de agenda en ik wil ook niemand voorbijspringen. Maar ik wens toch mijn interpellatie te handhaven. Dat geldt niet voor de vragen die ik had.

De **voorzitter**: Goed, wij zijn het er dus over eens dat de vragen worden omgezet in schriftelijke vragen. Laten wij ook vriendelijk zijn voor diegenen die hier vandaag niet konden zijn. Er is ook een plenaire vergadering. Normaal worden de vragen in sommige commissies geschrapt maar wij gaan dat niet doen. Wij gaan ze allemaal omzetten in schriftelijke vragen. Die mensen krijgen dus ook een schriftelijk antwoord.

Inzake de interpellaties, mijnheer Van den Eynde, wil ik voorstellen dat in een eerste fase ook daarop het antwoord schriftelijk bezorgd wordt. Voldoet het niet, dient u gewoon in de komende dagen een nieuwe interpellatie in die dan wordt geagendeerd. Dat lijkt mij toch geen groot probleem te zijn voor het secretariaat?

Le **président**: Le ministre doit partir à 18 h 00. Tout le monde est-il d'accord que les réponses aux questions restantes soient envoyées par écrit à chacun dans le courant des prochains jours?

06.09 Francis Van den Eynde (Vlaams Belang): Je suis d'accord pour les questions, mais je voudrais maintenir mon interpellation.

Le **président**: Les questions seront donc converties en questions écrites. Je propose que la réponse à l'interpellation de M. Van den Eynde se fasse également par écrit. Si cela ne suffit pas, il pourra déposer une nouvelle interpellation.

06.10 Francis Van den Eynde (Vlaams Belang): Ik kan daar alleen op ingaan indien u mij zegt dat ik opnieuw geagendeerd word waar ik nu sta. Als ik opnieuw helemaal achteraan moet gaan staan met die interpellatie...

06.10 Francis Van den Eynde (Vlaams Belang) : Je suis d'accord si je bénéficie de la même place à l'agenda qu'aujourd'hui. Je ne veux pas être le dernier de la liste si j'introduis une nouvelle interpellation.

De **voorzitter**: Nee, iedereen gelijk. Voor alle duidelijkheid, in de komende dagen worden alle antwoorden schriftelijk bezorgd. U krijgt die. Voldoet het antwoord u niet, als u de medewerkers opdracht geeft...

06.11 Francis Van den Eynde (Vlaams Belang): Dan vraag ik u mijn interpellatie te handhaven.

De **voorzitter**: U vraagt uitdrukkelijk ze te handhaven?

06.12 Francis Van den Eynde (Vlaams Belang): Nee, indien het antwoord niet voldoet.

De **voorzitter**: Wel, dan geeft u een signaal aan mevrouw Pöttgens en wordt uw interpellatie gewoon opnieuw geagendeerd. Maar zonder signaal vervalt zij!

06.13 Francis Van den Eynde (Vlaams Belang): Akkoord.

Le **président**: Tout le monde est-il d'accord avec la procédure? Il me semble que c'est la meilleure façon de procéder, au cas où des questions seraient ajoutées dans les jours ou semaines qui viennent.

06.14 Guido Tastenhoye (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, als ik het goed begrepen heb, dan zullen de antwoorden verschijnen in het Bulletin van vragen en antwoorden.

De **voorzitter**: Nee, voor alle duidelijkheid, u krijgt de antwoorden op de vragen en interpellaties vanuit het kabinet toegestuurd de komende dagen, net alsof ze hier beantwoord zouden zijn. Ze zullen uiteraard ook later verschijnen. Dat is de normale gang van zaken, maar u krijgt ze voordien al toegestuurd.

06.15 Guido Tastenhoye (Vlaams Belang): Ik wil erop aandringen dat ze zouden verschijnen in het Bulletin.

06.15 Guido Tastenhoye (Vlaams Belang) : J'insiste pour que les réponses soient également publiées dans le Bulletin des questions et réponses.

De **voorzitter**: Ze zullen uiteraard ook verschijnen, maar u krijgt alle antwoorden op de vragen en interpellaties al vroeger, in de loop van de komende dagen, toegestuurd. Als het antwoord op een interpellatie niet voldoet, dan geeft u een seintje aan mevrouw Pöttgens en dan wordt het geagendeerd begin volgend jaar.

Le **président** : Il en sera ainsi, mais les réponses ont déjà été envoyées antérieurement aux auteurs des questions, dans la langue de ces derniers. Ensuite, elles sont traitées conformément au procédé habituel des questions écrites et traduites.

(...): Ze moeten niet vertaald worden? Dat kan de zaak natuurlijk versnellen. Nu zijn ze opgesteld in de taal van de vraagsteller.

De **voorzitter**: U bezorgt het antwoord rechtstreeks, in de taal van de vraagsteller, zoals het voorbereid werd. Parallel volgt u ook de normale parlementaire procedure van de schriftelijke vragen. Dat is evident. Dan worden ze uiteraard vertaald. Is dat een duidelijke afspraak? Ik dank u allen voor uw bereidwilligheid, ook namens de minister.

*De openbare commissievergadering wordt gesloten om 18.08 uur.
La réunion publique de commission est levée à 18.08 heures.*